Vysvětlivky k použitým barvám níže uvedeného textu:

zelený text: „Ústava“
(platná v České republice i na Slovensku)

černý text: „Řád správy CB“
(platný pouze v České republice)

fialový text: nezávazné „Dodatky“
které podle § 247 mají pouze doporučující či vysvětlující charakter

Toto vydání obsahuje změny přijaté Konferencemi ve dnech 12. 5. 2017, 11. 5. 2018, 17. 5. 2019, 19. 6. 2021 a 12. 5. 2023 s účinností od 12. 5. 2023 (dle usnesení Konferencí).

Ústava Církve bratrské

Preambule

Církev bratrská je křesťanskou církví. Zásady své činnosti upravuje Ústavou Církve bratrské (dále jen „Ústava“).

Článek 1 – Vyznání víry Církve bratrské

Za pravidlo víry a života přijímá Církev bratrská Písmo svaté – Bibli. Hlásí se ke starokřesťanským vyznáním víry (Apoštolské vyznání, Nicejsko-cařihradské, Chalkedonské, Athanasiovo), k reformovaným konfesím (zvl. Druhá Helvetská konfese, Heidelberský a Malý Westminsterský katechismus), k odkazu Jednoty bratrské (zvl. Vyznání Jednoty bratří českých podle vydání Komenského z roku 1662) a k zásadám evangelikálního hnutí, vyjádřeným např. vyznáním Lausannského závazku z roku 1974 a Závazku z Kapského města z roku 2010.

1) O zjevení

Věříme, že se Bůh zjevuje všem lidem ve všech dobách prostřednictvím svého stvoření, v mravním zákoně ve svědomí člověka i v dějinách. Zvláštním způsobem se dával poznat svému vyvolenému lidu zjevováním své vůle v událostech dějin spásy, skrze svůj Zákon, slovy svých poslů. S konečnou platností se zjevil ve svém Synu Ježíši Kristu.

2) O Písmu svatém

Věříme, že Písmo svaté Starého a Nového zákona je Božím slovem vyjádřeným slovy lidských autorů. Písmo svaté má stránku božskou i lidskou. Středem Písma je Ježíš Kristus, vtělené Boží slovo, a slovní vyjádření Písma je plně inspirované Duchem svatým. Písmo svaté je nejvyšší autoritou naší víry a života, je neomylnou, dostatečnou a srozumitelnou pravdou Božího zjevení. Je Božím darem církvi, světlem a prostředkem společenství Boha a člověka. Pro správné pochopení Písma a jeho aplikaci v našich životech je třeba nechat se vést Duchem svatým. Potřebujeme také pomoc ostatních věřících a vykladačů Písma. Písmo je nám dáno, abychom věřili všemu, co vyučuje, byli poslušní všemu, co požaduje, a důvěřovali všemu, co zaslibuje.

3) O Bohu

Věříme v jednoho Boha, dokonalého ve svých vlastnostech a činech, věčně přebývajícího v milující jednotě tří osob, Otce, Syna a Ducha svatého. Tyto tři osoby tvoří dokonalou jednotu, každá je plně Bůh a věčně existují jako trojjediný Bůh.

4) O stvoření

Věříme, že Bůh svým Slovem stvořil všechno, viditelné i neviditelné, a dokončené dílo bylo velmi dobré. Bůh stvořil člověka, muže a ženu, jako svůj obraz. Bůh nám svěřil zemi do správcovství, abychom ji obdělávali a střežili, vděčně a moudře užívali jeho dobrých darů a na jeho péči spoléhali, a tak žili k jeho slávě a radovali se ze vztahu s ním. Věříme, že Bůh ve své prozřetelnosti zachovává a řídí celý svět k naplnění svých záměrů, nikoho však nezbavil odpovědnosti za vlastní rozhodování.

5) O hříchu

Věříme, že první lidé, Adam a Eva, zhřešili, když byli svedeni satanem. Jako potomci Adama jsme hříšníky, z přirozenosti i volbou, svým životem porušujeme Boží zákon a svou nedůvěrou, pýchou, neposlušností a svévolí tento stav potvrzujeme. Přivoláváme tak na sebe Boží hněv a soud

a podléháme smrti jako mzdě hříchu. Pouze Božím spásným dílem v Ježíši Kristu můžeme být zachráněni.

6) O Ježíši Kristu
Věříme, že Ježíš Kristus je vtělený Boží syn, pravý Bůh a pravý člověk. Jako zaslíbený Mesiáš Izraele byl počat z Ducha svatého, narodil se z panny Marie, žil bezhříšným životem, byl ukřižován za vlády Pontského Piláta, vstal tělesně z mrtvých, vstoupil na nebesa a sedí na pravici Boha Otce jako prostředník nové smlouvy mezi Bohem a lidmi. Ježíš Kristus je náš zástupce a oběť smíření za hřích světa. Jeho smrt a vzkříšení tvoří jediný základ spásy.

7) O Duchu svatém
Věříme, že Duch svatý je osobou trojjediného Boha, skrze kterou Bůh působí ve stvoření a uvádí do života lidí Boží spasitelné dílo v Kristu. Duch svatý usvědčuje z hříchu, vede k pokání a víře v Krista, znovuzrozením činí z lidí nová stvoření a začleňuje je do Boží rodiny. Svým přebýváním je posvěcuje, vyučuje a osvěcuje, vede, zmocňuje a vystrojuje svými dary k životu, ke službě v církvi i k misijnímu poslání ve světě.

8) O spáse
Věříme, že Bůh z pouhé milosti naplnil v Ježíši Kristu svůj věčný plán spásy. Hříšníkovi, který byl povolán v Pánu Ježíši a který se v pokání a víře obrací k živému Bohu, dává Bůh svým slovem účast na Kristově smrti a vzkříšení. Člověku je odpuštěno, stává se ospravedlněným údem těla Kristova, Božího lidu, a znovuzrozeným Božím dítětem, je osvobozen k novému životu v posvěcení a k radostné naději na dovršení spásy ve vzkříšení těla a věčném životě v Boží přítomnosti.

9) O církvi
Věříme, že Bůh povolával a shromažďoval svůj lid již v dějinách Izraele. Ježíš Kristus tvoří lid nové smlouvy ze všech národů světa jako svou církev. Církev je společenství těch, kteří byli v Kristu spaseni a Duchem svatým zapojeni do těla Kristova, jehož on je hlavou. Věříme, že církev je jedna, obecná, svatá a apoštolská. Církev je všude tam, kde se zvěstuje Boží slovo, slaví se svátosti a věřící se vzájemně povzbuzují a napomínají, aby rostli do Kristovy podoby.

10) O poslání církve
Věříme, že posláním církve je uctívat Boha a dosvědčovat všem lidem Boží lásku. Církev je povolána zvěstovat jedinečnost Ježíše Krista a spasení v něm, získávat mu učedníky, pomáhat potřebným, stavět se proti každé formě nespravedlnosti a přijímat spoluodpovědnost za Boží stvoření.

11) O posledních věcech
Věříme, že Ježíš Kristus přijde ve své moci a slávě, aby v plnosti dovršil Boží království. Očekávání Kristova návratu, k němuž dojde v čase, který zná pouze Bůh, vyžaduje stálou bdělost a motivuje věřící ke zbožnému životu. Všichni vstanou z mrtvých a na Božím soudu budou nespravedliví odsouzeni k věčnému trestu a spravedliví v Kristu budou přijati do věčné radosti a slávy nového nebe a do nové země. Tam budou uctívat Boha, sloužit mu a věčně se radovat v jeho přítomnosti.

Řád správy Církve bratrské

ČÁST PRVNÍ – UŽÍVÁNÍ ŘÁDU

Bůh, který je Spasitelem a Pánem, je rovněž Bohem pořádku a pokoje (1K 14,33). Proto si křesťanská církev v celých svých dějinách stanovuje pravidla vycházející z Písma a ze zkušeností církve, aby se jimi řídila. Také Církev bratrská má ve shodě se svědectvím Bible společné Vyznání víry a Duchovní zásady (čl. 9 Ústavy), které doplňuje tento správní řád (1K 14,40) navazující na Ústavu. Řád správy Církve bratrské (dále jen „Řád“) je průběžně rozvíjen a aktualizován tak, aby byl své církvi pomocí. Po vzoru staré Jednoty bratrské přijímáme Řád jako soubor lidských ustanovení a věc „případnou“. Dokumenty a usnesení Církve bratrské a Sborů musí být vždy a v prvé řadě podřízeny biblickým principům (čl. 9 odst. 1 Ústavy).

§ 1 a) Záležitosti, o kterých nerozhodla Společná konference (čl. 7 Ústavy), Konference (čl. 6 Ústavy), ani nejsou popsány v Řádu (čl. 9 odst. 6 Ústavy), posuzuje a v nich rozhoduje podle charakteru záležitosti samostatně buď Staršovstvo, Členské shromáždění nebo Rada (čl. 9 odst. 2 Ústavy) na základě biblických principů (čl. 9 odst. 1 Ústavy) a Duchovních zásad (dále jen „Zásady“; čl. 9 odst. 5 Ústavy).

b) Nesejde-li se Členské shromáždění nebo Konference (např. kvůli omezením ze strany státních orgánů, živelné katastrofě příp. jiným závažným důvodům), nebo nejsou-li tyto orgány usnášeníschopné a není-li možné svolat jejich jednání ani v náhradním termínu, je povinností Staršovstva nebo Rady svolat jednání Členského shromáždění nebo Konference distančním způsobem. Způsob jednání v takovém případě určí svolavatel s tím, že v případě Konference v něm má každý Sbor tolik hlasů, kolik měl delegátů na poslední uskutečněné Konferenci. Svolavatel je dále povinen zajistit ověření totožnosti účastníků a tajnost hlasování, tam kde jsou vyžadovány závaznými dokumenty Církve bratrské. Nepodaří-li se Členskému shromáždění nebo Konferenci se sejít ani distančním způsobem, přecházejí pravomoci Členského shromáždění dočasně na Staršovstvo a pravomoci Konference dočasně na Radu. Rozhodnutí Staršovstva a Rady jako orgánů zastupujících Členské shromáždění či Konferenci jsou platná pouze do doby konání příštího Členského shromáždění nebo příští Konference; ty je nutné svolat bez zbytečného odkladu. Není-li z výše uvedených důvodů možné zvolit či ustavit orgány či osoby Sboru nebo Církve bratrské, prodlužuje se automaticky délka jejich funkčního období po dobu nezbytně nutnou, nejdéle však do doby příštího jednání orgánu, který je zvolil či jmenoval.

ČÁST DRUHÁ – ORGANIZAČNĚ SPRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI (§ 2 AŽ § 293)

Článek 2 – Základní ustanovení

Církev bratrská je svazkem Sborů Církve bratrské (dále jen „Sbor“ – čl. 4 Ústavy). Je společenstvím lidí, kteří věří v Ježíše Krista. Svým připojením k Církvi bratrské jednotlivé Sbory vyjadřují, že potřebují žít a sloužit v duchovní a závazné jednotě, spolupráci a vzájemné pomoci.

§ 2 Název církve je „Církev bratrská“.

§ 3 Sídlo Církve bratrské určuje svým rozhodnutím Konference.

§ 4 Vlastní právní subjektivitu má „Církev bratrská“ jako státem registrovaná církev a „Sbor Církve bratrské“ nebo „Účelové zařízení“ Církve bratrské či Sboru (§ 190 až § 195), pokud tak určí jeho statut, jako evidovaná právnická osoba podle příslušného zákona[1].

§ 5 Za Církev bratrskou a jejím jménem jednají statutární zástupci Církve bratrské (§ 178).

§ 6 Církev bratrská je církví s kongregačně-presbyterním zřízením (Zásady čl. 127 až 137). Kongregační prvky správy církve jsou v dohodnuté míře vyvažovány prvky presbyterními a naopak.

[1] Zákon č. 3/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

§ 7 K ustavení církve došlo 3. června 1880 v Praze pod původním názvem „Svobodná církev reformovaná[2]“. K existující církvi se po roce 1948 připojily sbory na Těšínsku, které si dodnes uchovávají určitou autonomii a specifické důrazy místního duchovního probuzení, které se v intencích základních a závazných dokumentů (čl. 9 Ústavy) projevují zejména v regionální a nadsborové spolupráci, širším zapojením neordinovaných pracovníků, při vysluhování svátostí, v důrazech a nárocích na osobní zbožnost apod. V bohoslužebné praxi se tento charakter projevuje větší mírou spontánních prvků, uctívání či osobních svědectví.

§ 8 Sbory jsou samostatné. Společně však přísluší k Církvi bratrské (čl. 4 odst. 1, 5 a 6 Ústavy; § 42), a vytvářejí tak závazné společenství (Zásady čl. 133). Spojením duchovních, osobních a ekonomických sil vytvářejí hlubší zázemí pro svůj věroučný i praktický život a ze své činnosti se zároveň zodpovídají Konferenci.

§ 9 Rada i Sbory spolupracují s domácími i zahraničními křesťanskými církvemi, společnostmi či organizacemi (Zásady čl. 191 až 195). Vlastní činnost Církve bratrské a Sborů zůstává od těchto subjektů věcně, organizačně i právně oddělena. Užší spolupráce je založena písemnou dohodou uzavřenou Staršovstvem za Sbor nebo Radou za Církev bratrskou jako celek. Dohoda obsahuje jednoznačné vymezení předmětů činnosti, práva i povinnosti partnerských subjektů včetně personálních či finančních záležitostí. Aktivity spolupracujících subjektů nelze považovat za vlastní činnost Církve bratrské. Totéž platí i opačně.

Článek 3 – Členství

(1) Členem Církve bratrské (dále jen „Člen“) se stane osoba, která:

a) osobně vyznává Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána, jehož milostí přijala odpuštění hříchů;

b) požádala o vstup do Církve bratrské a vyjádřila souhlas s Vyznáním víry (čl. 1 Ústavy);

c) přijímá spoluodpovědnost za Sbor;

d) byla přijata za Člena staršovstvem Sboru (dále jen „Staršovstvo“ – čl. 4 odst. 9 Ústavy);

e) byla pokřtěna;

f) složila členský slib.

§ 10 Přijetí za Člena předchází příprava ke členství, která mimo jiné obsahuje: Seznámení uchazeče s Vyznáním víry, Ústavou a Zásadami Církve bratrské, s členským slibem (§ 292 nebo § 293; Formuláře 3 nebo 4), základním posláním Členů (čl. 3 odst. 2 Ústavy) a dalšími zásadami členství (§ 24 až § 29).

§ 11 Členství v Církvi bratrské (Zásady čl. 123 až 126) vzniká okamžikem složení členského slibu (§ 292 nebo § 293) před správcem Sboru (příp. jiným instalovaným kazatelem či administrátorem) při současném splnění všech podmínek uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) až e) Ústavy. Děje se tak během bohoslužby zpravidla spojené s večeří Páně.

§ 12 O přijetí za Člena rozhodne Staršovstvo (čl. 3 odst. 1 písm. d) Ústavy) příp. Místní staršovstvo za přítomnosti správce Sboru nebo administrátora. Rozhodnutí je ohlášeno Sboru spolu s představením uchazeče. Na přijetí za Člena není nárok.

§ 13 Před přijetím za Člena se s uchazečem uskuteční věroučný a pastorační rozhovor se Staršovstvem, příp. Místním staršovstvem za přítomnosti správce Sboru nebo administrátora (Dodatky 2), jehož součástí jsou záležitosti popsané v čl. 3. odst. 1 písm. a) až c) Ústavy.

1. *Jedná se o otázky osobní křesťanské víry (Zásady čl. 1 až 16), tj. zejména zkušenost vyznávání hříchů a přijetí odpuštění, vztah k Ježíši Kristu (Spasitel a zároveň Pán), praktikování osobního duchovního života, vztahy k druhým lidem, důvod (motivace) stát se Členem, vyjádření souhlasu s Vyznáním víry Církve bratrské jako i způsob přijetí spoluodpovědnosti za Sbor). Slovní vyznání má být souběžně potvrzováno známkami křesťanského života (Mt 7,18) v souvislosti s novým vztahem k Bohu a k lidem (Mk 12,29–31). Uchazeč má podle svých schopností prokázat i základní orientaci ve zvěsti Písma.*

[2] V roce 1919 došlo k první změně názvu na „Jednota českobratrská“. V roce 1967 došlo k druhé změně názvu na „Církev bratrská“.

2. *Ve specifických případech může být rozhovor ve Staršovstvu nahrazen rozhovorem před alespoň dvěma pověřenými členy Staršovstva nebo Místního staršovstva (§ 96), z nichž jeden je správce Sboru nebo administrátor.*

§ 14 Za Členy může Staršovstvo přijmout také osoby s omezenou svéprávností, splňují-li podmínky vzniku členství (čl. 3 odst. 1 Ústavy) přiměřeně své specifické situaci. V takovém případě lze rozhodnutím Staršovstva pozastavit výkon jejich hlasovacích práv (§ 26).

§ 15 Přijímaný Člen je vyzván k poskytnutí osobních údajů potřebných pro zápis do knihy členů (§ 36).

3. *K získání osobních údajů lze užít příslušný formulář (Formuláře 1).*

§ 16 Přijetí nezletilého[3] za Člena (§ 26) vyžaduje souhlas jeho zákonného zástupce[4].

4. *K vyjádření písemného souhlasu lze užít příslušný formulář (Formuláře 2).*

§ 17 Jestliže uchazeč nebyl pokřtěn nebo byl pokřtěn jinak než trojičním způsobem nebo svůj křest z dětství nepovažuje za platný (Zásady čl. 158) a Staršovstvo nebo Místní staršovstvo uzná důvodnost tohoto postoje, uskuteční se před složením členského slibu křest podle ustanovení Řádu (§ 100 až § 102).

5. *Jestliže uchazeč o členství byl pokřtěn v dětství, lze před složením členského slibu připomenout křestní závazek (Formuláře 5).*

§ 18 Uvedené znění členského slibu (§ 292 nebo § 293 s ohledem na příp. předchozí křest) je v rámci Církve bratrské jednotné. Jiné znění členského slibu lze užít ve specifických případech na základě rozhodnutí Staršovstva.

§ 19 Členství v Církvi bratrské je v knize Členů (§ 36 a § 37) evidováno od data složení členského slibu (§ 11, § 292 nebo § 293).

(2) Základním posláním Členů je především:
a) milovat Hospodina, svého Boha i své bližní;
b) zachovat věrnost svému Spasiteli a Pánu Ježíši Kristu;
c) praktikovat osobní křesťanskou víru a službu;
d) aktivně se podílet na službě Sboru a Církve bratrské.

(3) Členství v Církvi bratrské je vždy vázáno na jeden Sbor, ve kterém Člen rozvíjí svůj duchovní život a službu.

(4) Převod členství mezi jednotlivými Sbory nepodléhá zkoumání podmínek podle čl. 3 odst. 1 Ústavy.

(5) Členství v Církvi bratrské zaniká:
a) smrtí;
b) vystoupením Člena;
c) na základě rozhodnutí Staršovstva podle ustanovení Řádu Církve bratrské (dále jen „Řád“ – čl. 9 odst. 6 Ústavy).
Zánik členství nezakládá vůči Církvi bratrské žádná práva.

§ 20 Vystoupení Člena ze Sboru se děje zpravidla písemným oznámením k rukám správce Sboru nebo administrátora, který o něm informuje Staršovstvo, nebo osobním oznámením při jednání Staršovstva nebo Členského shromáždění.

§ 21 Zánik členství na základě rozhodnutí Staršovstva upravuje § 252 odst. V.

(6) Další podmínky členství v Církvi bratrské a výkonu s ním spojených práv a povinností stanoví Řád.

§ 22 Podmínky vzniku členství v Církvi bratrské (čl. 3 odst. 1 Ústavy; § 10 až § 19) se týkají i přechodu osob z jiných křesťanských církví. Členství ve Sboru není nutně podmíněno zřeknutím se členství v jiné křesťanské církvi, pokud to není v rozporu se závazkem naplňovat členský slib (§ 292 nebo § 293). O souběžném členství informuje Člen svou původní církev.

§ 23 Osoba přijatá za Člena může být Členem pouze v jednom Sboru. Výjimkou je pouze vikář či kazatel, který byl k výkonu duchovní služby v Církvi bratrské (dále jen „Služební poměr“ podle ustanovení

[3] § 30 zákona č. 89/2012 Sb. (tj. mladšího 18 let) ve znění pozdějších předpisů.
[4] § 2 odst. 2 zákona č. 3/2002 Sb.

§ 229 až § 244) instalován[5] ve více Sborech (§ 216, § 221), a to pouze po dobu souběhu Služebního poměru.

Zásady členství

§ 24 S členstvím je spojeno společenství víry (Žd 10,24; Zásady čl. 17 až 49), duchovní a pastýřská péče, možnost individuálního zpovědního rozhovoru (§ 207 a § 208) s ordinovaným kazatelem (což neupírá možnost vyznávat hříchy jiné osobě podle Jk 5,16), služba Sboru v případech sňatku, křtu či požehnání dítěte, v nemoci a při úmrtí, následně i při pohřebním shromáždění.

§ 25 Členové mají právo aktivní účasti na jednání Členského shromáždění (čl. 4 odst. 7 Ústavy), kde mohou podávat své dotazy, připomínky a návrhy k životu a činnosti Sboru.

6. *Pravidelná účast na jednáních Členského shromáždění se od Členů s hlasovacími právy očekává.*
7. *Má-li být o návrhu Člena(ů) hlasováno, doporučuje se, aby jeho zařazení na program bylo podmíněno podáním návrhu v písemné podobě Staršovstvu tak, aby se k němu mohlo kvalifikovaně vyjádřit.*

§ 26 Právo volit a rozhodovat v Členských shromážděních mají pouze zletilí[6] Členové, nejsou-li ve specifických případech tato práva omezena (§ 14, § 252 odst. IV). Práva volit a rozhodovat v Členských shromážděních se může zletilý Člen vzdát a to pouze písemnou formou k rukám správce Sboru (Dodatky 9).

8. *Opakovaná neúčast na jednání Členského shromáždění, není-li tato způsobena nemocí či pokročilým věkem, je důvodem k rozhovoru pověřených členů Staršovstva s Členem o výkonu jeho členských práv.*
9. *Možnost dlouhodobě se vzdát práva volit a rozhodovat na jednání Členského shromáždění lze využít zejména v případech dlouhodobého pobytu mimo Sbor (dlouhodobý pobyt v zahraničí, studium, dlouhodobý pobyt mimo obvyklé bydliště apod.) nebo v případě dlouhodobých překážek zdravotního charakteru.*

§ 27 Členové mají právo přestoupit do jiného Sboru (při zachování podmínek čl. 3 odst. 4 Ústavy). Převod se uskuteční na základě žádosti Člena a v součinnosti Staršovstev (§ 39).

§ 28 Členové mají právo na odvolání podle Odvolacího řádu (§ 267 až § 273).

§ 29 Členové se svým připojením k Církvi bratrské zavazují plnit členský slib (§ 292 nebo § 293), naplňovat poslání Členů (čl. 3 odst. 2 Ústavy), uznávat a ctít působnost a odpovědnost příslušných orgánů Sboru a Církve bratrské a respektovat jejich kolektivní rozhodnutí (čl. 9, čl. 10 odst. 1 Ústavy; § 1). Od Členů se očekává, že budou zodpovědně žít ve vzájemném společenství víry (1K 10,24), sdílet svá duchovní obdarování (1Pt 4,10), navzájem si prakticky pomáhat (Sk 20,35) a dle svých možností přispívat svými finančními dary na službu Sboru a Církve bratrské (2K 9,6-8).

§ 30 Odstěhuje-li se Člen z místa či působení svého Sboru (mimo případů pokročilého věku, důvodů zdravotních a pobytu ve zdravotnických zařízeních), může jej Staršovstvo evidovat jako Člena pouze v případě, pokud je i nadále schopen aktivně plnit povinnosti Člena (§ 29) vůči Sboru, jehož je Členem. V opačném případě zahájí Staršovstvo se Členem jednání o převodu do jiného Sboru (příp. jiné křesťanské církve).

Článek 4 – Sbor

(1) Základní duchovní i organizační jednotkou Církve bratrské je Sbor.

Formální náležitosti

§ 31 Název Sboru tvoří vždy slovní spojení ve tvaru „Sbor Církve bratrské v(e)“ nebo „Sbor Církve bratrské“ s doplněním místa a příp. dalším navazujícím označením za pomlčkou.

§ 32 Název Sboru a jeho sídlo určuje svým rozhodnutím Členské shromáždění.

§ 33 Za Sbor a jeho jménem jednají statutární zástupci Sboru (§ 79).

§ 34 Povinnými dokumenty Sboru jsou kniha Členů (§ 36) a seznam nemovitého a movitého majetku.

10. *Volitelně také seznam platných smluvních závazků a zřizovací listina Sboru vyhotovená Radou, kterou lze nahradit výpisem z Rejstříku evidovaných právnických osob.*

[5] V případě vikáře: „ustaven“.
[6] § 30 zákona č. 89/2012 Sb. (tj. starší 18 let) ve znění pozdějších předpisů.

§ 35 Za vyhotovení, průběžnou aktualizaci a archivaci[7] povinných dokumentů Sboru, zápisů z jednání orgánů Sboru (§ 86) a dalších písemností odpovídá[8] správce Sboru nebo administrátor, příp. jiný statutární zástupce Sboru na základě ustanovení Řádu (§ 85) nebo rozhodnutí Staršovstva.

11. Seznam nemovitého majetku zachycuje průběžný a zároveň aktuální soupis nemovitostí ve vlastnictví Sboru tak, jak byl (je) zanesen v katastru nemovitostí včetně způsobu jeho nabytí či pozbytí ke konkrétnímu datu. Zachycuje také jiná věcná práva k nemovitému majetku (např. právo stavby) a omezení věcně právního charakteru (např. věcná břemena) na nemovitostech Sboru.

12. Seznam movitého majetku obsahuje aktuální soupis movitého majetku Sboru podle příslušných obecně závazných právních předpisů.

(2) Sbor po organizační stránce tvoří jeho Členové. K širšímu společenství Sboru patří i děti a další osoby, protože je otevřeno všem, kdo hledají smysl života nebo mají zájem porozumět křesťanské víře (podrobnosti stanoví Řád).

§ 36 Kniha Členů je vedena[9] písemně v knižní podobě.

§ 37 Součástí knihy Členů je vždy:

a) seznam Členů[10], do kterého se zapisují údaje o aktuálním jménu a příjmení, datum narození, datum křtu včetně denominace (je-li známo), datum a důvod[11] vzniku (§ 11, § 19) či zániku členství v Církvi bratrské, rodinný stav, jméno a příjmení manžela/ky;

b) seznam nezletilých[12] dětí[13] Členů, do kterého se zapisují údaje o aktuálním jménu a příjmení dítěte, datum narození, datum vzniku či zániku evidence, datum křtu včetně denominace, příp. i datum požehnání dítěte ve Sboru[14];

c) seznam Sborem uspořádaných svatebních bohoslužeb (§ 108 písm. a) i b), do kterého se zapisují jména a příjmení snoubenců, jejich svědků, datum a místo sňatku a jméno a příjmení oddávajícího;

d) seznam ve Sboru uskutečněných křtů, do kterého se zapisují údaje o aktuálním jménu a příjmení, datum narození, datum křtu a jméno a příjmení křtícího.

13. Zápis o sňatku může nahradit zkompletovaný souhrn listin potvrzených matričním úřadem (§ 111), pokud je ke knize Členů trvale přiložen.

14. Seznamy knihy Členů lze doplňkově vést[15] i elektronicky.

§ 38 Sbor může vést[16] i další pomocné seznamy či kontakty osob z okruhu širšího společenství Sboru (čl. 4 odst. 2 Ústavy): Seznamy osob přináležejících ke stanici Sboru (§ 88) nebo Samostatné stanici (§ 89), kontakty osob připravujících se na křest a členství, seznam dospělých dětí Členů, seznam přátel Sboru aj.

§ 39 Převod Člena mezi Sbory na základě ustanovení § 27 je správcem původního Sboru nebo administrátorem uskutečněn vyplněním a odesláním příslušného formuláře[17] (Formuláře 2) včetně ověření jeho doručení. Staršovstvo takto převedeného Člena převezme včetně příp. kázeňského opatření (§ 252 odst. I až IV). Při přechodu do jiné církve je povinností Staršovstva na uložení kázeňského opatření upozornit.

15. Při uskutečnění převodu Člena se doporučuje pastorační rozhovor s pověřenými členy Staršovstva nového Sboru.

---

[7] V souladu se zákonem č. 499/2004 Sb. o archivní a spisové službě ve znění pozdějších předpisů.
[8] Odpovědnost v takovém případě nemusí souviset s vlastním fyzickým výkonem uvedených činností.
[9] V souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů ve znění pozdějších předpisů.
[10] Ve všech částech Sboru (včetně stanic a Samostatných stanic).
[11] Přijetí za Člena, převod z/do jiného Sboru, úmrtí, vystoupení, příp. zánik členství rozhodnutím Staršovstva.
[12] § 30 zákona č. 89/2012 Sb. (tj. mladších 18 let) ve znění pozdějších předpisů.
[13] Obdobně se zapisují i nezletilé děti v dlouhodobé pěstounské péči Členů.
[14] V knize Členů patří do poznámky.
[15] V souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů ve znění pozdějších předpisů.
[16] V souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů ve znění pozdějších předpisů.
[17] Formulář nahrazuje původní lístkovou kartotéku.

Podmínky existence a úkoly Sboru

(3) Základním posláním Sboru je žít k oslavě Boha. Děje se tak především podřízením se evangeliu Ježíše Krista, jeho srozumitelným zvěstováním lidem všech generací, jakož i rozvíjením a budováním:
a) osobní víry a zbožnosti;
b) společenství Sboru a Církve bratrské;
c) evangelizační a diakonické služby.

(4) Pro zřízení a existenci Sboru je potřebný dostatečný počet Členů, kteří jsou schopni vytvořit podmínky k plnění poslání Sboru a zabezpečit duchovní, organizační i hmotné zajištění života Sboru. K tomu patří i ustavení fungujícího Staršovstva. Zřízení, přistoupení, sloučení, rozdělení, vyloučení nebo rušení Sboru (resp. Sborů) navrhuje a na základě rozhodnutí Konference Církve bratrské (dále jen „Konference" – čl. 6 odst. 1 Ústavy) provádí Rada Církve bratrské (dále jen „Rada" – čl. 6. odst. 5 Ústavy).

§ 40 Přestane-li Sbor splňovat některou z podmínek čl. 4 odst. 4 Ústavy pro existenci Sboru nebo o některé z nich vznikne pochybnost, vykoná Rada ve Sboru mimořádnou vizitaci (§ 200 a § 201). Výsledek mimořádné vizitace je podkladem pro další rozhodování Konference.

§ 41 Při sloučení Sborů dojde k volbě nového Staršovstva nejpozději do šesti měsíců od rozhodnutí Konference, jinak Staršovstvo ustaví Rada z dosavadních členů Staršovstev slučovaných Sborů.

16. Se založením Sboru souvisí schopnost Sboru zajistit odpovídající roční rozpočet (jehož výše vychází z realistického odhadu příjmů a výdajů).

(5) Své záležitosti si Sbory spravují samostatně, není-li v Ústavě nebo dalších závazných dokumentech Církve bratrské (čl. 9 Ústavy) stanoveno jinak. Za plnění svého poslání (čl. 4 odst. 3 Ústavy) se Sbory zodpovídají Konferenci.

(6) Společnými úkoly všech Sborů jsou podpora a financování společně přijatých úkolů, činností a potřeb Církve bratrské.

§ 42 Společné úkoly všech Sborů (§ 8) jsou: Péče o společenství Církve bratrské, o duchovní a profesní růst[18] vikářů, kazatelů a celocírkevních pracovníků (Zásady 169 až 173), evangelizace (Zásady čl. 196 až 201), diakonie, práce s rodinami (Zásady čl. 50 až 75) a jednotlivými generačními skupinami (např. s dětmi, dorostem, mládeží a seniory). Z těchto úkolů vychází odpovídající společná i jednotlivá činnost pastorační, vzdělávací, výchovná, misijní, sociální (diakonická), dobročinná a volnočasová[19].

Členské shromáždění

(7) Nejvyšším orgánem Sboru je shromáždění Členů Sboru (dále jen „Členské shromáždění"). Členské shromáždění je oprávněno samostatně rozhodovat o všech záležitostech Sboru, určovat zásady jeho činnosti a personální obsazení jeho orgánů, pokud to není v rozporu s Ústavou nebo dalšími závaznými dokumenty Církve bratrské (čl. 9 Ústavy). Způsob jednání Členského shromáždění, podmínky vzniku, trvání a ukončení hlasovacích práv Členů apod. stanoví Řád.

§ 43 Členské shromáždění svolává Staršovstvo nejméně jedenkrát za rok, v případě potřeby častěji. Musí být svoláno i v případě, požádá-li o to písemně alespoň jedna třetina Členů s hlasovacím právem (§ 14, § 26, § 252 odst. IV) nebo správce Sboru. Termín a místo jednání Členského shromáždění mají být oznámeny v dostatečném časovém předstihu[20], minimálně však dva týdny předem s uvedením hlavních bodů jednání, a pokud se koná volba, včetně seznamu kandidátů. V případě předstihového hlasování podle § 62 za použití schránky se seznam kandidátů, termín a místo jednání Členského shromáždění zveřejní alespoň čtyři týdny předem.

[18] Včetně formování charakteru, rozvoje charismat a vzdělávání.
[19] Včetně pořádání kempů, táborů, celoroční klubové činnosti apod.
[20] Z důvodu dosažení potřebného kvora.

§ 44 Jednání Členského shromáždění předsedá správce Sboru, nebo jiný Staršovstvem pověřený Člen, při vizitaci vizitátor a při volbě (§ 220), hlasování o trvání mandátu (§ 238) či odvolání kazatele člen Rady nebo Radou pověřený senior místně příslušného regionálního seniorátu. Členové s hlasovacím právem stvrzují svou přítomnost na Členském shromáždění podpisem na prezenční listině.

§ 45 Členské shromáždění volí zapisovatele, není-li usneseno, že zápis pořídí zapisovatel Staršovstva. Zapisovatel pořizuje zápis jednání Členského shromáždění, všech usnesení, výsledků hlasování a voleb. Zápisy následně předává k archivaci (§ 35). K zápisu se přikládá prezenční listina. V případě volby se přikládá i protokol o jejím výsledku. Zápis ověřuje Staršovstvem pověřený Člen, který je po zapisovateli oprávněn žádat opravu či doplnění. Zápis vedle zapisovatele podepisuje i ten, kdo průběh jednání řídil (při volbách i zástupce Volební komise) nebo správce Sboru.

§ 46 Jednání Členského shromáždění je neveřejné (§ 289). O účasti hostů nebo vybraných osob z okruhu širšího společenství Sboru (§ 38) rozhoduje Staršovstvo. Ve výjimečných případech může Členské shromáždění na návrh Staršovstva pozastavit právo účasti nezletilých[21] Členů na Členském shromáždění po dobu projednávání takových záležitostí, kdy by byla jejich účast nevhodná.

§ 47 Členské shromáždění je schopno se usnášet, je-li přítomna alespoň jedna třetina Členů s hlasovacím právem (§ 14, § 26, § 252 odst. IV). Členské shromáždění rozhoduje nadpoloviční většinou přítomných Členů s hlasovacím právem. Při volbě či odvolání Staršovstva (Místního staršovstva) se vyžaduje přítomnost alespoň jedné poloviny Členů s hlasovacím právem. V případě volby (§ 220), odvolání (§ 222) a hlasování o trvání mandátu správce Sboru nebo dalšího kazatele (§ 238), při rozhodování o nemovitém majetku Sboru (§ 279 až § 281), o návrhu na rozdělení, sloučení či zrušení Sboru (čl. 4 odst. 4 Ústavy) nebo pokud o tom rozhodne Členské shromáždění, se vyžaduje přítomnost alespoň jedné poloviny Členů s hlasovacím právem, přičemž k platnosti usnesení je v takových případech třeba alespoň dvou třetin hlasů přítomných Členů s hlasovacím právem[21b]. Volba či hlasování v Členském shromáždění na základě plné moci, v zastoupení, korespondenčně nebo v jiných než uvedených místech či termínech (§ 51, § 62 písm. b) a c) jsou nepřípustné.

§ 48 Výroční členské shromáždění se schází v jednom místě a čase (včetně Členů ze stanic a Samostatných stanic) nejpozději do 31. března každého roku. Nesejde-li se Výroční členské shromáždění v příslušném roce ani do 30. září, musí správce Sboru nebo Staršovstvo bezodkladně informovat Radu.

§ 49 Na programu Výročního členského shromáždění je vždy rozprava o naplňování poslání Sboru (podle ustanovení čl. 4 odst. 3 Ústavy), hodnocení činnosti Staršovstva a dalších složek Sboru (§ 76) včetně života Samostatných stanic (jsou-li ustaveny).

§ 50 Podkladem pro jednání Výročního členského shromáždění je výroční zpráva o činnosti Sboru předložená Staršovstvem včetně statistiky Členů a výroční zpráva hospodáře. O přijetí účetní závěrky, která je součástí výroční zprávy hospodáře, se vždy hlasuje na základě zprávy revizorů (§ 70). O Účelovém zařízení Sboru (je-li zřízeno, např. pobočka Diakonie, škola apod.) předkládá vedoucí zařízení prostřednictvím Staršovstva písemnou zprávu (§ 194), která obsahuje informace o jeho činnosti a hospodářské výsledky za uplynulé období.

17. *Další běžné provozní nebo organizační záležitosti Sboru se na program Výročního členského shromáždění zařazují až po projednání základní části programu (§ 49 a § 50).*
18. *Výroční zprávy o činnosti Sboru a jeho hospodaření jsou k dispozici k nahlédnutí vizitátorům. Výroční zprávu o činnosti Sboru obdrží senior, vysloví-li s tím Staršovstvo předchozí souhlas.*

[21] § 30 zákona č. 89/2012 Sb. (tj. mladších 18 let) ve znění pozdějších předpisů.
[21b] Ve Staršovstvu stačí k rozhodnutí vždy nadpoloviční většina hlasů přítomných dle § 82.

§ 51 Členská shromáždění, s výjimkou Výročního členského shromáždění (§ 48), mohou být konána místně i časově odděleně[22], a to jak v mateřské části Sboru, tak na stanicích a Samostatných stanicích. V případě voleb (§ 54 až § 70) se příslušné místní počty (Členů, hlasů apod.) sčítají až po uskutečnění volby ve všech částech Sboru. Předčasné zveřejnění dílčích výsledků hlasování zneplatňuje. Za řádný průběh volby či hlasování odpovídá Volební komise (§ 57).

§ 52 Staršovstvo, Místní staršovstvo nebo správce Sboru jsou oprávněni svolat v mateřské části Sboru nebo na Samostatné stanici místní shromáždění Členů (dále jen „Místní členské shromáždění"), na které se v přiměřené míře vztahují další ustanovení Řádu o Členském shromáždění. Místní členské shromáždění je oprávněno jednat samostatně, ovšem pouze v případě, jedná-li o záležitostech, které svým charakterem a dopadem nepřekračují místní záležitosti, netýkají se záležitostí Sboru jako celku, např. nemovitého majetku Sboru (§ 279 písm. a) a b). Rozhodnutí Místního členského shromáždění je závazné pouze pro tu část Sboru, ve které bylo učiněno, není-li Členským shromážděním v dané věci přijato jiné rozhodnutí.

§ 53 Členskému shromáždění jako nejvyššímu orgánu Sboru přísluší (čl. 4 odst. 7 Ústavy) oprávnění pozastavit nebo zrušit rozhodnutí Staršovstva nebo Místního staršovstva či jiných orgánů Sboru, které je v rozporu s usnesením Členského shromáždění.

Volba Staršovstva

§ 54 Členské shromáždění volí a odvolává Staršovstvo (Zásady čl. 132), nebo jednotlivé starší podle ustanovení Řádu (§ 54 až § 67). Volba (příp. odvolání) Místního staršovstva probíhá v Místním členském shromáždění na Samostatné stanici (§ 90). V případě volby Místního staršovstva na Samostatné stanici zůstává Staršovstvo i nadále podle čl. 4 odst. 8 Ústavy voleno Členy ze všech částí Sboru (tj. z mateřské části, ze stanic Sboru i ze Samostatných stanic).

§ 55 Za starší Sboru a Samostatných stanic je možno volit Členy, kteří se osvědčili, splňují novozákonní kritéria staršího zejména podle 1Tm 3,1–7; Tt 1,5–9; 1P 5,1-4, jsou způsobilí kázat, příp. jinak předávat či tlumočit Boží slovo a pastýřsky doprovázet druhé, souhlasí s Vyznáním víry (čl. 1 Ústavy) a jsou ke dni nástupu do funkce alespoň čtyři roky Členy s hlasovacími právy[23] (§ 14, § 26 s přihlédnutím k § 223 a doporučení Dodatků v bodech 89 a 95).

§ 56 Před volbou Staršovstva[24] musí být Členským shromážděním určeno, jaký je celkový počet volených osob do Staršovstva při zachování podmínek ustanovení § 74 (s ohledem na velikost Sboru a možnost vzniku sborových rad podle § 76) a případně i termín začátku funkčního období Staršovstva, bude-li jiný než je uvedeno v § 80. Volba Staršovstva se uskuteční před vypršením mandátu Staršovstva stávajícího.

§ 57 Pro volbu Staršovstva je Členským shromážděním ustavena Volební komise, která v případě potřeby připravuje i doplňkové volby starších. Volební komise spolupracuje s členem Rady nebo Radou pověřeným seniorem místně příslušného regionálního seniorátu při volbě kazatele (§ 220) a při hlasování o trvání mandátu kazatele (§ 238). Délka funkčního období Volební komise je do volby nové Volební komise, nejdéle však čtyři roky. Volební komise musí mít alespoň tři členy a dosavadní Staršovstvo v ní nesmí mít většinu. Účast kazatele ani vikáře ve Volební komisi není přípustná.

§ 58 Při hlasování o projednávaných záležitostech se v rámci Volební komise rozhoduje (§ 289) nadpoloviční většinou hlasů přítomných, k usnášeníschopnosti je zároveň nutná přítomnost alespoň poloviny členů komise.

§ 59 Volební komise je během přípravy volby Staršovstva povinna posoudit vhodnost všech kandidátů pro výkon služby staršího Sboru na základě biblických kritérií (§ 55). Volební komise odpovídá

[22] Osoba pověřená předsedáním Členského shromáždění, které se schází časově odděleně, se do prezenční listiny zapisuje pouze na jedné z nich.
[23] Tímto omezením není dotčeno ustanovení§ 61.
[24] Zpravidla při ustavení Volební komise Členským shromážděním.

za výběr kandidátů (včetně získání jejich osobního souhlasu s Vyznáním víry podle § 55), vlastní přípravu a řádný průběh volby, sčítá hlasy a zveřejňuje konečné výsledky, ke kterým vyhotoví písemný protokol.

19. *Volební komise může provést předvolební průzkum ke zjištění, koho by si Členové přáli za starší. Výsledky takového průzkumu komise plošně nezveřejňuje, ale využívá je ke své další práci a k rozhovorům s případnými kandidáty.*

20. *Komise sestaví předběžný neveřejný seznam Členů, které doporučuje k volbě v souladu s ustanoveními § 55, který je vytvořen na základě rozhovoru s vhodnými kandidáty.*

§ 60 Před zveřejněním seznamu jej Volební komise projedná se Staršovstvem, které má právo připomínek (nikoli právo veta). Volební komise zveřejní výsledný seznam kandidátů nejméně dva týdny před vlastní volbou (v případě užití hlasovací schránky (§ 43, § 62) čtyři týdny). Počet kandidátů má převyšovat počet, který bude volbou obsazen (§ 56). Není-li tato podmínka splněna, rozhodne o dalším postupu Členské shromáždění (§ 65).

21. *Na seznam kandidátů může Volební komise doplnit rovněž Člena, který byl v době do jednoho týdne po zveřejnění výsledného seznamu kandidátů navržen písemně alespoň deseti procenty Členů, splňuje ostatní požadavky Řádu na volbu staršího a s nominací souhlasí.*

§ 61 Podmínku čtyřletého členství (§ 55) lze ve výjimečných případech zkrátit až na jeden rok, a to na odůvodněný návrh Volební komise rozhodnutím Členského shromáždění, které o tomto návrhu rozhoduje aklamací.

§ 62 Vysloví-li s tím Staršovstvo předchozí souhlas, lze volbu Staršovstva nebo kazatele (včetně hlasování o setrvání kazatele)[25], příp. jejich odvolání zahájit v předstihu do lokální uzavřené schránky. Předstihové hlasování má umožnit odevzdat hlasovací lístek Členům, kteří se z vážných důvodů nemohou jednání Členského shromáždění v daném termínu účastnit a je přípustné za splnění těchto podmínek:

a) V případě volby Staršovstva se možnost hlasování do schránky týká pouze prvního kola. Dalších kol hlasování (§ 65) se účastní pouze přítomní Členové na Členském shromáždění za předpokladu, že jejich počet naplňuje kvorum pro konání Členského shromáždění (§ 46). Hlasující do schránky se započítávají do počtu přítomných v Členském shromáždění (§ 46) pouze pro to rozhodování, o kterém v předstihu hlasovali (nikoli pro další body jednání Členského shromáždění).

b) Schránka je umístěna zásadně v mateřské části Sboru nebo na stanicích či Samostatných stanicích na místě konání pravidelných bohoslužeb. Ze závažných, zejména zdravotních, důvodů může Člen požádat Volební komisi, aby mohl hlasovat mimo volební místnost. V takovém případě volební komise vyšle k Členovi dva své členy s volební schránkou. Při hlasování postupují členové Volební komise tak, aby byla zachována tajnost hlasování. Schránka se otevře až v průběhu Členského shromáždění (§ 46) po uskutečnění hlasování ve všech částech Sboru. Předčasné zveřejnění dílčích výsledků hlasování zneplatňuje.

c) Předstihové odevzdání lístku do hlasovací schránky může být umožněno za přítomnosti alespoň dvou členů Volební komise v předem určeném čase. Odevzdání lístku se děje proti podpisu Člena(ů) do seznamu hlasujících v předstihové volbě. Volební komise ručí za řádný průběh volby, včetně toho, že Členové nebudou v témže kole volit opakovaně (během předstihového hlasování a zároveň na Členském shromáždění v pozdějším termínu).

§ 63 Hlasující jsou při volbě starších oprávněni označit i méně kandidátů, než určilo Členské shromáždění (§ 56), zároveň nejsou vázáni jmény uvedenými na hlasovacím lístku. Lístky, na kterých je označen větší počet jmen, než jaký určilo Členské shromáždění (§ 56), jsou neplatné.

§ 64 O zvolení za staršího Sboru rozhoduje pořadí kandidátů podle počtu získaných hlasů. Ke zvolení za staršího Sboru je třeba vždy získat nadpoloviční počet hlasů přítomných Členů s hlasovacím právem (§ 14, § 26, § 252 odst. IV).

[25] Předstihové hlasování v jiných než uvedených případech rozhodování Členského shromáždění je nepřípustné.

§ 65 V případě nenaplnění určeného počtu volených starších (§ 56) nebo při rovnosti hlasů více kandidátů na posledním volitelném místě, Členské shromáždění: buď
a) rozhodne o snížení celkového počtu starších Sboru (§ 56) při zachování podmínky minimálního počtu volených starších (§ 74), nebo
b) pokračuje doplňkovou volbou ze dvou (při rovnosti hlasů i více) nezvolených kandidátů, kteří v předchozím kole dosáhli nejvyššího počtu hlasů. Není-li při postupu podle písm. b) předchozí věty ani tak dosažen určený počet, je Členské shromáždění opět oprávněno rozhodnout o snížení celkového počtu starších Sboru (§ 56) při zachování podmínky minimálního počtu volených starších (§ 74), příp. o provedení doplňkové volby v pozdějším termínu.

§ 66 Zvolení starší jsou do služby uváděni složením slibu (Formuláře 6), který v rámci shromáždění skládají do rukou správce Sboru, dalšího instalovaného kazatele nebo administrátora. Mandát zvolených starších vzniká ke dni zvolení nebo k termínu podle rozhodnutí Členského shromáždění (§ 56, § 80).

22. Uvedení starších lze spojit s aktem vkládání rukou.

§ 67 V případě pozdějšího snížení počtu starších (z důvodu rezignace či jiné příčiny) se postupuje kooptací dosud nezvoleného kandidáta z těch, kteří při minulé volbě získali nadpoloviční většinu hlasů podle ustanovení § 64 v pořadí podle počtu získaných hlasů, nebo doplňkovou volbou (§ 65) nebo snížením celkového počtu starších Sboru (§ 56). Volební komise v takovém případě postupuje obdobně jako u řádné volby. Mandát kooptovaného staršího nebo staršího zvoleného v doplňkové volbě trvá do konce funkčního období stávajícího Staršovstva.

Další ustanovení k volbám v Členském shromáždění

§ 68 Členské shromáždění volí delegáty, kteří Sbor zastupují na Konferenci[26] (§ 145), příp. Zemskou církev na Společné konferenci (čl. 7 odst. 2 Ústavy). Delegát je volen na jeden až čtyři roky nebo pro jednu Konferenci či Společnou konferenci v Členském shromáždění zvednutím ruky (dále jen „aklamací“) z Členů[27] (Dodatky 23) na návrh Staršovstva. Delegátem nemůže být vikář[28] (§ 147). Nemůže-li se delegát Konference zúčastnit, určí dočasného náhradníka Staršovstvo (Dodatky 24).

23. Doporučuje se, aby delegát byl v době volby alespoň čtyři roky Členem s hlasovacími právy (§ 14, § 26, § 252 odst. IV).

24. Náhradníka může též předem zvolit Členské shromáždění.

25. Klíčem k výběru delegátů Společné konference (čl. 7 odst. 2 Ústavy) je číselná řada sestavená podle abecedního seznamu všech Sborů, která v případě vzniku nových Sborů bude doplněna tak, aby stávajícím Sborům bylo trvale zachováno pořadí z minulosti. Sbory na lichých místech vyšlou na Společnou konferenci ordinované kazatele, Sbory na sudých místech nekazatele. Každou další Společnou konferenci se výběr ordinovaných kazatelů a nekazatelů vymění. Nebude-li se moci ordinovaný kazatel příslušného Sboru Společné konference zúčastnit, požádá prostřednictvím Rady Sbor, který má vyslat nekazatele, o jednorázovou výměnu pořadí. V jiných specifických případech rozhodne o vyslání delegáta na Společnou konferenci Rada.

§ 69 Volby či odvolání starších, správce Sboru, kazatele stejně jako hlasování o trvání mandátu kazatele (§ 238) se provádějí zásadně na hlasovací lístky v Členském shromáždění[29] s výjimkou dle § 62.

§ 70 Členské shromáždění volí nejméně dva revizory z řad Členů a zároveň určuje délku jejich funkčního období, maximálně však čtyři roky. Revizoři kontrolují hospodaření Sboru, případně i Účelového zařízení Sboru (je-li zřízeno) podle ustanovení § 288. Funkce revizora je neslučitelná s výkonem funkce člena Staršovstva, člena hospodářské rady, s pracovním či obdobným poměrem ke Sboru i s členstvím v řídících orgánech Účelového zařízení Sboru.

[26] Týká se pouze Sborů, které mají jednašedesát a více Členů.
[27] Podmínka uvedeného členství se vztahuje na celé funkční období.
[28] Zejména z důvodu uchování početního poměru mezi delegáty ve Služebním poměru a nekazateli.
[29] Resp. „v Místním členském shromáždění“ v případě volby Místního staršovstva.

Staršovstvo

(8) Výkonným a řídícím orgánem Sboru je Staršovstvo. Staršovstvo je voleno a odvoláváno Členským shromážděním, kterému se zároveň ze své činnosti zodpovídá. Rozhodnutí Staršovstva nesmí být v rozporu s Ústavou ani dalšími závaznými dokumenty Církve bratrské (čl. 9 Ústavy) ani s žádným z usnesení Členského shromáždění.

§ 71 Úkolem staršího Sboru nebo Samostatné stanice je rozvíjet svůj duchovní život a naplňovat požadavky kladené na staršího (§ 55).

§ 72 Staršovstvo spolu se správcem Sboru a s Členským shromážděním vykonávají správu Sboru a zodpovídají za naplňování poslání Sboru (čl. 4 odst. 3 Ústavy) a všechny jeho další povinnosti dané závaznými dokumenty (čl. 9 Ústavy), ustanoveními Společné konference, Konference, pokyny Rady, zákony a obecně závaznými předpisy. Starší Sboru a Samostatné stanice se ze své činnosti zodpovídají Členskému shromáždění.

§ 73 Staršovstvo tak:

a) jako duchovní společenství nese odpovědnost za rozvoj a usměrňování duchovního stavu Sboru a jeho jednotlivých Členů, usiluje o jednotu Sboru (duchovní vedení);

b) podporuje a v přiměřené míře dohlíží na činnost jednotlivých složek Sboru (§ 76 a § 77), iniciuje rozvoj další činnosti, odpovídá za náplň a organizaci sborového života (organizační vedení);

c) odpovídá za správu majetku Sboru (§ 279), včetně naplňování závazných povinností ve vztahu k Církvi bratrské a ke státu a za hospodaření Sboru (hospodářsko-správní vedení);

d) pečuje o sounáležitost Sboru v rámci Církve bratrské (§ 8), o plnění společných úkolů všech Sborů (čl. 4 odst. 6 Ústavy; § 42) a o dobré vnější vztahy Sboru (vedení k jednotě).

(9) Volba Staršovstva, způsob jeho jednání i délka funkčního období jsou upraveny v Řádu, který zároveň stanoví způsob ustavení oprávněných osob, které jsou statutárním orgánem Sboru.

§ 74 Staršovstvo tvoří správce Sboru (§ 221, § 232) a minimálně tři starší zvolení Členským shromážděním (§ 54 až § 67), další instalovaní kazatelé Sboru (§ 221, § 232) a po dobu trvání vikariátu (§ 212) i vikáři (§ 82).

§ 75 Staršovstvo se schází podle potřeby, nejméně však osmkrát ročně. Je-li ve Sboru ustavena Samostatná stanice, musí se Staršovstvo alespoň dvakrát ročně (§ 94) sejít k jednání s Místním staršovstvem[30].

§ 76 Plněním vybraných záležitostí může Staršovstvo pověřit sborovou radu (např. pastýřskou, misijní, diakonskou, hospodářskou, radu stanice (§ 88) aj.), která se mu ze své činnosti odpovídá. Funkční období sborové rady trvá do konce funkčního období stávajícího Staršovstva. Staršovstvo z Členů jmenuje předsedu a ostatní členy sborových rad, určuje jejich počet (alespoň tři osoby) a pravidla či jiné podmínky činnosti. Staršovstvo je oprávněno sborovou radu nebo její členy také odvolat.

26. Předsedou sborové rady je zpravidla člen Staršovstva, pokud je ustavena hospodářská rada, jejím předsedou je hospodář. Předseda sborové rady průběžně informuje Staršovstvo o činnosti sborové rady a projednané záležitosti předkládá ke schválení Staršovstvu.

27. Předseda sborové rady skládá při uvedení do služby příslušný slib (Formuláře 7), svolává jednání, v nichž se projednávají záležitosti uložené sborové radě Staršovstvem, dále návrhy předsedy a jednotlivých členů sborové rady. Při hlasování o projednávaných záležitostech se rozhoduje nadpoloviční většinou hlasů přítomných. K usnášeníschopnosti je nutná přítomnost alespoň poloviny členů sborové rady.

§ 77 Staršovstvo pověřuje další vybrané Členy vedením a zodpovědností za některou oblast práce Sboru (vedoucí besídky, dorostu, mládeže, skupinek apod.), kteří se mu ze své činnosti zodpovídají, a má právo je též odvolat. Při ustavení pracovníků Sboru má být určena základní náplň jejich činnosti, komu a jak se zodpovídají a kdo je pastýřsky doprovází.

28. Pro krytí příp. škod se Sborům doporučuje uzavřít pojištění.

[30] Jednání Staršovstva a Místního staršovstva se rozumí jako jednání dvou oddělených subjektů, nikoli jako jednání jednoho „staršovstva celosborového“. Staršovstvo má na rozdíl od Místního staršovstva „celosborovou“ odpovědnost (§ 54, § 72, § 73, § 95).

§ 78 Staršovstvo do jednoho měsíce od zahájení svého funkčního období (§ 80) zvolí z členů, kteří byli do Staršovstva zvoleni[31], místopředsedu, hospodáře a zapisovatele.

§ 79 Statutárními zástupci Sboru jsou správce Sboru nebo administrátor, místopředseda Staršovstva a hospodář. Funkce statutárních zástupců Sboru jsou mezi sebou neslučitelné, způsob jejich jednání upravuje ustanovení § 283. Statutární zástupci Sboru jsou z titulu své funkce oprávněni účastnit se jednání Místního staršovstva Samostatné stanice nebo orgánu Účelového či školského zařízení Sboru s právem vystoupit.

§ 80 Funkční období Staršovstva je čtyřleté s tím, že je automaticky prodlouženo o tři měsíce, pokud nebude včas (§ 56) zvoleno Staršovstvo nové. Funkční období Staršovstva začíná ke dni jeho zvolení, a k témuž dni končí funkční období předchozího Staršovstva, není-li v rámci daném tímto Řádem stanoveno Členským shromážděním jinak. Pokud Sbor zůstane déle než tři měsíce bez řádně zvoleného Staršovstva nebo bez dvou statutárních zástupců, musí správce Sboru (administrátor) bezodkladně požádat Radu o provedení mimořádné vizitace (§ 200 a § 201).

§ 81 Jednání Staršovstva zpravidla svolává, koordinuje a zároveň mu předsedá správce Sboru, v jeho nepřítomnosti místopředseda nebo jiný pověřený člen Staršovstva.

29. Na žádost správce Sboru a se souhlasem Staršovstva je možné pověřit svoláváním, koordinací i vedením jednání Staršovstva jeho místopředsedu i v době přítomnosti správce Sboru.

30. Svolávající poskytne alespoň tři dny předem navržený program jednání, ke kterému se členové Staršovstva mohou vyjádřit.

§ 82 Staršovstvo je schopno se usnášet, je-li přítomna alespoň polovina jeho členů, nejméně však tři osoby. Staršovstvo rozhoduje (§ 289) nadpoloviční většinou hlasů přítomných. Hlasuje se zpravidla aklamací. Vikář, který nebyl zvolen za staršího Sboru v Členském shromáždění, se započítává jen tehdy, pokud mu Staršovstvo přidělí hlasovací právo (§ 213). Přeje-li si to některý z hlasujících, je do zápisu poznamenáno, jak hlasoval. Žádný starší Sboru nemůže rozhodovat jménem Staršovstva sám, bez souhlasu ostatních. Statutární zástupce Sboru (§ 79) v případě potřeby iniciuje hlasování Staršovstva písemnou formou (Dodatky 63).

§ 83 Správce Sboru v rámci úkolů Staršovstva popsaných v § 73 nese hlavní odpovědnost za duchovní a organizační vedení včetně vedení k jednotě (§ 73 písm. a), b) a d). Svoji řídící odpovědnost v uvedených úkolech může v přiměřené míře přenášet na další členy Staršovstva.

§ 84 Místopředseda Staršovstva zastupuje správce Sboru nebo administrátora na základě jeho pověření a předsedá částem jednání Staršovstva, které se specificky týkají osoby správce Sboru.

§ 85 Hospodář spolu se Staršovstvem a Členským shromážděním odpovídá[32] za hospodaření a majetek Sboru (§ 274 až § 283). Hospodář nese hlavní zodpovědnost za hospodářsko-správní vedení (§ 73 písm. c), odpovídá za zodpovědné nakládání s finančními prostředky, řádné vedení účetnictví a daňové agendy včetně dodržování zákonných předpisů, plnění věcně příslušných usnesení Společné Konference, Konference nebo Rady, správu a údržbu majetku Sboru a další záležitosti určené Staršovstvem. Hospodář je oprávněn s vědomím Staršovstva delegovat výkon činností související s jeho zodpovědností (např. vedení účetnictví apod.) na další osoby.

§ 86 Zapisovatel pořizuje zápis jednání Staršovstva (a také zápis z jednání v Členských shromážděních, není-li pro tato zvolen jiný zapisovatel), zaznamenává zejména všechna usnesení[33], výsledky hlasování a voleb. Zápisy musí být schváleny Staršovstvem a podepsány vedle zapisovatele i tím, kdo příslušné jednání řídil (při volbách i zástupcem Volební komise), nebo přítomným statutárním zástupcem Sboru. Zápisy následně předává k archivaci (§ 35).

31. V případě, že Sbor má vlastní zaměstnance nebo v něm pracuje další kazatel, misijní pracovník nebo pastorační asistent, je jejich přímým nadřízeným jeden ze statutárních zástupců Sboru na základě rozhodnutí Staršovstva.

[31] Tj. netýká se vikáře, pokud byl do Staršovstva jmenován.
[32] Odpovědnost v takovém případě nemusí souviset s vlastním fyzickým výkonem uvedených činností.
[33] Trvalá usnesení se doporučuje spravovat odděleně.

Stanice Sboru

§ 87 Úkolem Sboru (čl. 4 odst. 3 Ústavy) je také všestranně napomáhat pořádání pravidelných bohoslužeb a rozvoji dalších činností podle ustanovení § 42 i v místech mimo dosavadní působení Sboru, kde se za tímto účelem zřizují stanice Sboru.

§ 88 Stanice Sboru ustavuje či ruší Členské shromáždění na návrh Staršovstva. Podmínkou ustavení stanice Sboru je jmenování jejího koordinátora nebo rady stanice (§ 76) z místních Členů[34] za účelem rozvíjení činnosti stanice Sboru. Činnost koordinátora upravuje svým rozhodnutím Staršovstvo.

32. Radu stanice (§ 76) lze ustavit i volbou ze strany Členů na stanici Sboru, vyjádří-li s tím předchozí souhlas Staršovstvo.

Samostatné stanice

§ 89 Rada na návrh Staršovstva ustavuje Samostatné stanice se záměrem dosažení statutu Sboru podle čl. 4 odst. 4 nebo 10 Ústavy. Žádost o zřízení Samostatné stanice podává Radě Staršovstvo na základě žádosti většiny Členů stanice Sboru (§ 38). Stanice Sboru má právo se proti rozhodnutí Rady v dané věci odvolat podle § 268. Rada je oprávněna statut Samostatné stanice ze závažných důvodů odebrat.

33. (zrušeno)

§ 90 V Samostatné stanici se volí Místní staršovstvo (§ 91). Volba se uskutečňuje v rámci Místního členského shromáždění Samostatné stanice (§ 52). Před volbou Místního staršovstva musí být nejpozději při ustavení Místní volební komise Místním členským shromážděním určeno, jaký je celkový počet volených osob do Místního staršovstva. Na volbu Místního staršovstva v Místním členském shromáždění se v přiměřené míře vztahují ustanovení Řádu o volbách do Staršovstva (§ 54 až § 67). Působnost Místní volební komise je omezena pouze na Samostatnou stanici.

§ 91 Místní staršovstvo tvoří alespoň tři osoby (tři zvolení starší; příp. dva zvolení starší, pokud Staršovstvo rozhodne, že jednání Místního staršovstva se jako člen Místního staršovstva bude pravidelně účastnit instalovaný kazatel nebo vikář, kterému Staršovstvo udělilo hlasovací právo (§ 82, § 213)).

§ 92 Staršovstvo jmenuje předsedu Místního staršovstva z řad jeho členů. Předseda Místního staršovstva svolává jeho jednání, koordinuje činnost Samostatné stanice a odpovídá za komunikaci mezi Místním staršovstvem, Staršovstvem a Radou. Funkce předsedy Místního staršovstva je dlouhodobě neslučitelná s funkcí správce Sboru.

34. V případě, že není obsazena funkce předsedy Místního staršovstva, přechází jeho zodpovědnost do doby jeho zvolení na místopředsedu Staršovstva, nerozhodne-li v dané věci Staršovstvo jinak.

§ 93 Samostatná stanice vede na základě pokynů hospodáře (§ 78) oddělené hospodaření, jehož pravidla určuje Staršovstvo. Předseda Místního staršovstva na základě pokynů správce Sboru disponuje[35] kopií seznamu Členů[36] přináležejících k Samostatné stanici (§ 38). Místní staršovstvo jmenuje z Členů v Samostatné stanici[37] pokladníka, který se řídí pokyny Místního staršovstva a zároveň hospodáře (§ 78).

§ 94 Místní staršovstvo se schází dle potřeby, nejméně však šestkrát ročně. Alespoň dvakrát ročně se musí sejít ke společnému jednání se Staršovstvem[38] (§ 75).

§ 95 Místní staršovstvo spravuje běžné duchovní, organizační a hospodářské potřeby Samostatné stanice. Ze své činnosti se zodpovídá Místnímu členskému shromáždění a Členskému shromáždění. Rozhodnutí Místního staršovstva je závazné pouze pro Samostatnou stanici, není-li

[34] Podmínka uvedeného členství v daném místě se vztahuje na celé funkční období.
[35] V souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů ve znění pozdějších předpisů.
[36] Pouze v rámci stanice Sboru, kde všichni evidovaní jsou vždy Členy celého Sboru.
[37] Podmínka uvedeného členství v daném místě se vztahuje na celé funkční období.
[38] Jednání Staršovstva a Místního staršovstva se rozumí jako jednání dvou oddělených subjektů, nikoli jako jednání jednoho „staršovstva celosborového“. Staršovstvo má na rozdíl od Místního staršovstva „celosborovou“ odpovědnost (§ 54, § 72, § 73, § 95).

Staršovstvem v dané věci přijato jiné rozhodnutí. Na jednání a rozhodování Místního staršovstva se v přiměřené míře vztahují další ustanovení Řádu o Staršovstvu. Členské shromáždění je oprávněno stanovit další podmínky činnosti Místního staršovstva.

§ 96 Místní staršovstvo není oprávněno samostatně rozhodovat ve věcech, které svým charakterem nebo dopadem překračují záležitosti či působnost Samostatné stanice, týkají se vzniku, pozastavení či zániku členství (§ 10, § 252 odst. IV a V), nemovitého majetku Sboru (§ 279 písm. a) a b) nebo záležitostí Sboru jako celku.

§ 97 V mimořádných případech, kdy žádost o ustavení Samostatné stanice nepodává Staršovstvo[39], ustavuje a v případě potřeby ruší Samostatnou stanici Rada z vlastní iniciativy. Děje se tak pouze na dobu určitou nepřesahující dobu čtyř let bez možnosti prodloužení či opakování rozhodnutí. Podmínkou ustavení je vždy jmenování řídícího týmu (alespoň tři osoby včetně místního koordinátora) a mentora Samostatné stanice z ordinovaných kazatelů nebo z členů Rady či Staršovstva. Mentor Samostatné stanice odpovídá za komunikaci mezi řídícím týmem Samostatné stanice, Sborem a Radou, zároveň všestranně napomáhá jejímu přičlenění do struktury Církve bratrské, resp. jednoho Sboru. Řídícímu týmu může Rada v rámci Samostatné stanice určit specifické pravomoci či jiné podmínky činnosti. Řídící tým se ze své činnosti zodpovídá Radě. Cílem je v uvedeném období připojit Samostatnou stanici a jeho místní členy k jednomu Sboru nebo ustavení Sboru podle čl. 4 odst. 4 nebo 10 Ústavy. Nejsou-li původní členové Samostatné stanice Členy, jedná řídící tým za přítomnosti mentora Samostatné stanice s každým zájemcem o členství v Církvi bratrské samostatně. Nepodaří-li se ve stanoveném období převést Samostatnou stanici ke Sboru nebo ustavit Sbor, může její statut Rada zrušit.

35. Řídící tým předkládá Radě písemné čtvrtletní zprávy o své činnosti, působení a životu Samostatné stanice.

Sbor se zvláštním statusem

(10) Sborům se specifickým charakterem může být na základě rozhodnutí Konference udělen či odebrán zvláštní status se specifickými právy a povinnostmi.

§ 98 Žádost o udělení či odebrání zvláštního statusu Sboru (misijní, přidružený apod.) předkládá Konferenci Rada včetně odůvodnění. Součástí žádosti je písemná specifikace, v čem se Sboru a na jak dlouhou dobu poskytuje výjimka z ustanovení Řádu či jiných platných usnesení Konference, příp. jaké další povinnosti a na jak dlouhou dobu se Sboru ukládají.

Shromáždění, svátosti, požehnání dítěte

§ 99 Vedením bohoslužebných shromáždění je pověřen kazatel, starší Sboru nebo jiná osoba určená Staršovstvem (Zásady čl. 99 až 105; čl. 138 až 147).

§ 100 Službou svátostmi (křty a večeře Páně, Zásady čl. 150 až 167) a požehnáním dítěte (Zásady čl. 148 a 149) je pověřen ordinovaný kazatel, který touto službou v rámci svého Sboru může dočasně pověřit jiného člena Staršovstva, Místního staršovstva nebo vikáře. Za řádné vysluhování svátostí odpovídají Staršovstvo a ordinovaný kazatel, který je povinen pověřenou osobu poučit o biblickém významu svátostí na základě ustanovení Písma, Zásad a Řádu. O četnosti vysluhování večeře Páně rozhoduje Staršovstvo (Zásady čl. 163).

§ 101 Křest se koná trojičním způsobem ve jméno Boha Otce, Syna a Ducha svatého, a to ponořením nebo politím či pokropením hlavy. Křest je v zásadě neopakovatelný (§ 17; Zásady čl. 158). Jeho udělení je vždy podmíněno předchozím souhlasem Staršovstva.

§ 102 Křest (kromě křtu dítěte podle ustanovení § 103) má být spojen s přijetím za Člena (čl. 3 odst. 1 Ústavy; Zásady čl. 155) a předchází mu příprava ke křtu (Zásady čl. 154), jejíž součástí je vždy i příprava ke členství (§ 10) a poučení o pojetí svátostí v Církvi bratrské (Zásady čl. 150 až 167).

[39] Např. při žádosti skupiny členů z jiné denominace.

Pokřtěný vyznává svou osobní křesťanskou víru a skládá osobní slib, který je součástí členského slibu (§ 292 nebo § 293). Obdobně se pokřtěnému zavazuje i Sbor.

36. Pokud nelze ze závažných důvodů uskutečnit křest a přijetí za Člena zároveň, nemá být přijetí za Člena odkládáno déle než tři měsíce po křtu (Zásady čl. 155).

§ 103 Křtem dítěte[40] (Zásady čl. 151 a 153) se slouží jen v tom případě, pokud o něj požádají rodiče, z nichž aspoň jeden je Členem. Kazatel, který kvůli svému osobnímu přesvědčení děti nekřtí, pozve ke křtu dítěte osobu (§ 100), která ho zastoupí. Před křtem vyznávají věřící rodiče svou osobní křesťanskou víru a skládají příslušný slib (Formuláře 8). Obdobně se zavazuje i Sbor.

§ 104 Rodiče, kteří nechávají křest dítěte na jeho vlastním pozdějším rozhodnutí, mohou žádat správce Sboru nebo Staršovstvo o požehnání dítěti (Zásady čl. 148 a 149). Při požehnání skládají věřící rodiče příslušný slib (Formuláře 9).

37. Správce Sboru nebo jím pověřená osoba zapíše uskutečněný křest do knihy Členů (§ 36 a § 37), ve které se v poznámce eviduje i požehnání dítěte (§ 37 písm. b) a pro pokřtěné vyhotoví osvědčení o křtu.

§ 105 Večeře Páně se účastní Členové, pokud nemají podstatné překážky v přístupu ke stolu Páně (Zásady čl. 166). Za stejných podmínek jsou zvány další pokřtěné osoby, zpravidla hosté z jiných křesťanských církví vyznávající Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána (Zásady čl. 165).

38. Další náležitosti ohledně večeře Páně jsou uvedeny v Zásadách (čl. 159 až 167).

Sňatky

§ 106 Manželství (Zásady čl. 57 až 75) je Bohem ustanovený a nerozlučný svazek mezi mužem a ženou (Zásady čl. 50 až 56), který má být zachován až do konce života jednoho z manželů (Mt 19,3–9). Písmo žádá, aby věřící uzavírali manželství jen s věřícími (1K 7,39; 2K 6,14).

§ 107 V rámci duchovní péče (§ 24) mají Členové i další osoby možnost požádat o uspořádání svatební bohoslužby. Ta je pro církev příležitostí ke zvěstování Božího slova, k připomenutí Božích slibů, manželských řádů a k vyjádření úcty k manželství a rodině.

§ 108 V Církvi bratrské se rozlišuje dvojí způsob svatební bohoslužby:

a) Církevní sňatek s právním účinkem uzavření manželství, který lze uspořádat, pokud snoubenci splňují podmínky příslušného zákona.

b) Svatební shromáždění pro novomanžele, které lze uspořádat jen po uzavření občanského sňatku.

§ 109 O uspořádání svatební bohoslužby rozhoduje Staršovstvo v duchu ustanovení Písma a Zásad (Zásady čl. 50 až 75, v případě opětovného sňatku podle čl. 76 až 82). Svatební bohoslužbu (§ 108 písm. a) a b) je možno uspořádat v případě, pokud snoubenci absolvovali přípravu na manželství[41] (mimo jiné i Zásady čl. 50 až 75), stojí o zvěstování Božího slova a přímluvné modlitby a slibují si celoživotní lásku a manželskou věrnost (Formuláře 10 nebo 11). Podmínkou je vždy souhlas Staršovstva pořádajícího Sboru, a to i tehdy, pokud je o uspořádání svatební bohoslužby žádán kazatel, který není v pořádajícím Sboru instalován. Osobou pověřenou[42] k uskutečnění svatební bohoslužby je pouze ordinovaný kazatel Církve bratrské, který je zároveň Členem. Kazatel, kterého snoubenci žádají o uspořádání sňatku, se spolu se snoubenci obrátí na Staršovstvo pořádajícího Sboru s žádostí o uspořádání svatební bohoslužby. Staršovstvo schvaluje způsob svatební bohoslužby (§ 108 písm. a) nebo b) a po dohodě se snoubenci i její místo[43] (Zásady čl. 144). Staršovstvo zároveň určuje, zda bohoslužba bude obsahovat akt vkládání rukou, přičemž uspořádání svatební bohoslužby je oprávněno i odmítnout (Zásady čl. 80 a 81 apod.).

§ 110 Svatební bohoslužba Členů z jiných Sborů se připravuje v součinnosti se Staršovstvem příslušného Sboru. Svatební bohoslužba snoubenců z jiných křesťanských církví může být uskutečněna

[40] Křtem dítěte se rozumí křest osoby, která z důvodu věku ještě není schopna učinit vlastní rozhodnutí víry.
[41] Součástí přípravy k manželství je u snoubenců z různých sborů (církví) zpravidla i rozhovor o jednom sboru (církvi) pro společný duchovní život.
[42] § 658 odst. 2 zákona 89/2012 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
[43] § 663 odst. 2 zákona 89/2012 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

za předpokladu, že vedení jejich společenství (sboru nebo církve) s tím vyjádřilo předchozí souhlas.

§ 111 Oddávající kazatel odpovídá za splnění všech požadavků zákona a tohoto Řádu a v případě sňatku s právním účinkem uzavření manželství (§ 108 písm. a) je povinen zajistit doručení požadovaných listin příslušnému matričnímu úřadu v zákonném termínu[44]. Předání si dá tímto úřadem potvrdit na připravené kopii, kterou bezodkladně předá správci pořádajícího Sboru. Správce pořádajícího Sboru (nemusí být totožný s oddávajícím kazatelem) přiloží příslušné dokumenty ke knize Členů nebo svatební bohoslužbu zapíše do seznamu sňatků (§ 37 písm. c).

§ 112 Kazatel, který kvůli svému osobnímu přesvědčení nemůže při svatební bohoslužbě sloužit, pozve kazatele, jenž ho zastoupí.

Pohřby

§ 113 Církev bratrská považuje i úmrtí a pohřeb za příležitost ke zvěstování Kristova evangelia jako poselství naděje a věčného života.

39. Pohřební shromáždění je soustředěno na zvěstování evangelia bez nevhodného působení na city. Jeho součástí je zpravidla čtení vhodných pasáží z Bible, zpěv křesťanských písní a modlitby.

40. Tuto službu lze poskytnout nejen Členům, ale i jiným osobám, které o ni požádají.

Článek 5 – Zemské členění

(1) Církev bratrská se člení podle zemí svého působení na jednotlivé Zemské církve Církve bratrské (dále jen „Zemská církev“). Zeměmi působení jsou Česká republika, Slovenská republika, příp. další zeměpisné či jiné celky určené Společnou konferencí Církve bratrské (dále jen „Společná konference“ – čl. 7 Ústavy).

(2) Spolupráce mezi jednotlivými Zemskými církvemi je uskutečňována v první řadě Společnou konferencí, dále společným jednáním Rad, účastí hostů z jiné země na jednáních Konference, pořádáním společných pastorálních či vzdělávacích konferencí, kurzů, sjezdů a jiných setkání, praktickou pomocí, výměnou zkušeností, pořádáním společných misijních, diakonských nebo jiných projektů apod.

(3) Jednotlivé Zemské církve lze usnesením Konference rozčlenit do menších organizačně správních celků, ve kterých mohou být ustaveny samostatné orgány, které jsou ze své činnosti vždy odpovědné Konferenci a Radě. Zřizování či zánik menších celků, jejich činnost, kompetence či pravomoci stanoví Řád.

Regionální senioráty

§ 114 Regionální senioráty zřizuje Rada, která je oprávněna je také rušit.

§ 115 Regionální seniorát je uskupení alespoň čtyř zeměpisně blízkých Sborů sjednocených za účelem pastýřského doprovázení kazatelů, vikářů, celocírkevních pracovníků (§ 228), osob s diakonskou ordinací a v případě potřeby i starších či dalších osob na základě rozhodnutí Seniorátního shromáždění (§ 120) a dále za účelem konzultací, vzájemné spolupráce Sborů a prohloubení služby.

§ 116 Regionální seniorát vytváří platformu ke společnému postupu a duchovní práci v záležitostech přesahujících rámec jednoho Sboru, vytváří vědomí širší sounáležitosti místních Sborů a působí proti tendenci jejich izolovanosti.

§ 117 Regionální seniorát nemá právní subjektivitu. Senior ani orgány regionálního seniorátu (§ 120) nejsou oprávněny zasahovat do kompetencí jiných orgánů Církve bratrské nebo Sboru, čímž není dotčeno právo na podávání návrhů podle § 137 a § 138.

[44] § 666 odst. 2 zákona 89/2012 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

§ 118 Senior v rámci regionálního seniorátu vykonává, koordinuje či jinak podporuje vzájemnou pastýřskou službu, pomáhá s organizací společných akcí. Je oprávněn účastnit se bez hlasovacího práva jednání Rady, účastní se setkání kolegia seniorů s předsedou Rady (§ 181).

§ 119 Senior alespoň dvakrát ročně svolává v regionálním seniorátu setkání kazatelů instalovaných ve Sborech, vikářů a celocírkevních pracovníků (§ 228), vůči kterým plní (příp. zajišťuje) doprovodnou pastorační, mentorskou či poradenskou roli. Toto setkání je oprávněna svolat i Rada. Z regionálních seniorátních setkání a jednání Seniorátního shromáždění (§ 120) je vypracován zápis, který senior zasílá Staršovstvům v regionálním seniorátu a Radě.

41. Senior je oprávněn navrhovat body k projednání v Radě.

42. Senior může požádat Staršovstvo o nahlédnutí do vizitační zprávy Sboru a podle potřeby může být přizván ke společnému řešení problému ve Sboru s hlasem poradním.

§ 120 Společnou platformou regionálního seniorátu je setkání zástupců Sborů (dále jen „Seniorátní shromáždění“, na Těšínsku „Regionální staršovstvo“), jehož jednání moderuje a svolává senior. Schází se alespoň jednou ročně. Seniorátní shromáždění je tvořeno seniorem, správci Sborů (v jejich nepřítomnosti místopředsedy Staršovstev) a vždy jedním až dvěma nekazateli pověřenými Staršovstvem (z řad Členů s hlasovacími právy § 14, § 26, § 252 odst. IV) každého Sboru v regionálním seniorátu s tím, že každý Sbor (včetně správců Sborů) má pouze dva hlasy. Seniorátní shromáždění v případě potřeby volí (příp. odvolává) radu regionálního seniorátu, určuje její počet (alespoň tři osoby) a pravidla či jiné podmínky činnosti. Funkční období rady regionálního seniorátu trvá do konce funkčního období seniora. Seniorátní shromáždění a jiné orgány regionálního seniorátu rozhodují nadpoloviční většinou hlasů přítomných při zachování podmínky ustanovení § 117.

43. Seniorátního shromáždění se mohou účastnit další ordinovaní kazatelé, členové Rady a emeritní statutární zástupci Církve bratrské s právem vystoupit. Bez práva vystupovat v rozpravách se do vyčerpání početní kapacity mohou Seniorátního shromáždění účastnit i další Členové. O pozvání dalších hostů rozhoduje senior, o udělení slova hostům rozhoduje Seniorátní shromáždění.

§ 121 Seniora volí Seniorátní shromáždění z ordinovaných kazatelů nebo z Členů s pastýřským obdarováním, jeho funkční období je čtyřleté. Přípravu a postup volby stanoví Seniorátní shromáždění. Senioři jsou voleni z duchovně osvědčených osob (podle obdobných kritérií na starší dle § 55), které jsou ke dni nástupu do funkce nejméně sedm let Členy s hlasovacími právy (§ 14, § 26, § 252 odst. IV). Volba seniora se provádí pouze na hlasovací lístky. Nově zvolený senior složí příslušný slib (Formuláře 12) do rukou nejstaršího přítomného ordinovaného kazatele.

§ 122 Funkce seniora je neslučitelná s funkcí člena Rady. Pokud je za člena Rady zvolen senior, proběhne během nadcházejícího jednání Seniorátního shromáždění volba nového seniora.

Článek 6 – Orgány Církve bratrské

(1) Nejvyšším orgánem Církve bratrské v každé z jednotlivých zemí jejího působení (čl. 5 Ústavy) je Konference, která je shromážděním delegátů podle ustanovení Řádu. Je svolávána nejméně jednou ročně.

Konference

§ 123 Konference posuzuje působení Církve bratrské a dbá, aby Sbory a Rada zachovávaly Ústavu, Zásady, Vyznání víry a Řád, stejně jako usnesení Společné konference a Konference. Dále provádí dohled nad činností a věroučným směřováním Sborů a Rady a kontroluje, zda Sbory naplňují své poslání podle ustanovení čl. 4 odst. 3 Ústavy.

§ 124 Konferenci svolává Rada. Termín Konference musí být Sborům oznámen alespoň čtyři týdny předem s uvedením hlavních bodů jednání. Termín Konference k uzavření uplynulého kalendářního roku (dále jen „Výroční konference“) má být Sborům oznámen nejpozději do konce ledna daného roku. Výroční konference se musí sejít nejpozději do 30. června každého roku. Konferenční materiál obsahující ucelené podklady konferenčního jednání (včetně záležitostí podle

§ 131, § 137, § 138, § 187, § 214, § 249 a § 268) se rozesílá Sborům, Radě a Účelovým zařízením Církve bratrské alespoň tři týdny předem.

44. V listinné podobě je Konferenční materiál předán účastníkům nejpozději před začátkem Konference v místě jejího konání.

§ 125 Požádá-li o svolání Konference písemně alespoň jedna třetina Sborů, svolá ji bezodkladně Rada. Program takové Konference připravuje Rada ve spolupráci s iniciátory, přičemž ustanovení § 131 až § 144 platí v tomto případě v přiměřené míře.

§ 126 Povinností Sboru je na Konferenci vyslat delegáty (§ 68) dle stanoveného klíče (§ 145). Delegáti po ukončení Konference informují svůj Sbor o průběhu, usneseních či jiných závěrech Konference a výsledcích jmenování či voleb.

§ 127 Delegáti, kteří zastupují Sbor nebo Radu na Konferenci, jsou povinni seznámit se předem se všemi rozeslanými podklady (§ 124) a se způsobem konferenčního jednání (§ 123 až § 159). Staršovstvo je oprávněno delegáta svého Sboru (v případě delegáta Rady Rada) ke způsobu hlasování na Konferenci ve vybraných záležitostech zavázat.

§ 128 Výroční konference se skládá ze dvou částí, z neveřejné (§ 289) části administrativní a časově oddělené části tematické (Dodatky 45) včetně bohoslužebného programu.

§ 129 Administrativní část obsahuje vždy výroční zprávu o činnosti a hospodaření Rady včetně statistiky za předchozí kalendářní rok a zprávy revizorů (§ 288). O účetní závěrce se vždy hlasuje na základě zprávy revizorů.

§ 130 Administrativní část dále obsahuje rozpravu nad činností Sborů podle ustanovení § 123, rozpravu a hlasování o podaných návrzích, zprávy a hodnocení činnosti Rady, celocírkevních pracovníků (§ 228), konferenčních komisí a dalších složek Církve bratrské včetně příslušných rozprav. Na programu jsou i vybrané závěry z vizitací (§ 198). O Účelovém či školském zařízení Církve bratrské (je-li zřízeno) předkládá vedoucí zařízení prostřednictvím Rady písemnou zprávu (§ 194), která obsahuje zprávu o jeho činnosti a hospodářské výsledky za uplynulé období.

45. Tematická část může být veřejně přístupná. Může obsahovat bohoslužebný program se slavením večeře Páně, rozpravu o stavu a duchovním směřování Církve bratrské jako celku (včetně rozpravy o naplňování poslání Sborů podle čl. 4 odst. 3 Ústavy) na základě zprávy předsedy Rady.

(2) Konference je jediným orgánem Církve bratrské, který rozhoduje o Řádu a dalších záležitostech či dokumentech Církve bratrské v dané zemi s výjimkou záležitostí a dokumentů uvedených v čl. 7 odst. 1 Ústavy. Vnitřní strukturu a průběh jednání Konference stanoví Řád.

§ 131 Konference volí (§ 160) předsedu, prvního místopředsedu, druhého místopředsedu a další členy Rady. Konference na návrh Rady (není-li Konferencí určeno jinak) volí a ustavuje předsednictvo Konference (§ 132) a Komisi pro Řád (§ 134), případně i jiné komise. Konference na návrh Rady (není-li Konferencí určeno jinak) volí alespoň dva revizory hospodaření Církve bratrské (§ 288) včetně Účelových zařízení Církve bratrské (jsou-li zřízena). Funkce revizora hospodaření je neslučitelná s členstvím v Radě, s pracovním či obdobným poměrem k Církvi bratrské i s členstvím v řídících orgánech Účelového zařízení Církve bratrské. Funkční období revizora hospodaření je maximálně čtyři roky. Osoby ustavené rozhodnutím Konference musí být po celou dobu výkonu své funkce Členy. Konference má právo osoby i orgány, které zvolila či jmenovala, také odvolat.

§ 132 Volba a ustavení předsednictva Konference se koná na předcházející Konferenci, která určí i délku jeho funkčního období, maximálně však čtyři roky. Předsednictvo Konference se v době volby skládá ze dvou správců Sborů, dvou nekazatelů a jednoho člena Komise pro Řád. Členem předsednictva Konference nemá být člen Rady. Pokud nějaký člen předsednictva Konference na své místo rezignuje nebo se místo jinak uprázdní, jmenuje náhradního člena Rada; tak se postupuje i v případě, že předsednictvo Konference nebylo Konferencí ustaveno.

46. Při volbě předsednictva Konference a komisí se hlasuje aklamací jako o celku, nerozhodne-li Konference jinak. Návrh na personální složení může být Konferencí doplněn nebo pozměněn (za předpokladu souhlasu

s kandidaturou ze strany příslušných osob). Součástí volby komisí je stanovení funkčního období komise, není-li ve specifických případech určeno jinak.

§ 133 Předsednictvo Konference dohlíží na přípravu Konference a zodpovídá za zpracování konferenčních návrhů (§ 139 až § 144). Za přípravu organizační stránky Konference odpovídá Rada, která také určuje místo jejího konání.

§ 134 Trvalou komisí Konference je Komise pro Řád. Komise pro Řád navrhuje, zpracovává a na základě rozhodnutí Konference aktualizuje dokumenty církve (čl. 9 odst. 6 Ústavy), poskytuje součinnost předsednictvu Konference (§ 140). Při zpracování konferenčních návrhů (§ 138) pracuje v režimu ustanovení § 140 až § 144, kdy zároveň předložené návrhy zkoumá a v součinnosti s předkladateli upravuje jejich text tak, aby mohly být Konferenci předloženy ve finálním legislativním znění s příp. úpravami textu do navazujících částí Řádu. Funkční období Komise pro Řád je maximálně čtyři roky.

§ 135 Komise pro Řád se v době volby skládá alespoň ze dvou správců Sborů, dvou nekazatelů a jednoho člena Rady. Kromě toho je z titulu své funkce stálým členem Komise pro Řád bez hlasovacího práva i ředitel kanceláře Rady. Počet členů Rady v Komisi pro Řád nemá v žádné chvíli překročit jednu pětinu.

47. Komise pro Řád může k dlouhodobé či příležitostné spolupráci přizvat odborné či jiné poradce z řad Členů.

§ 136 Při hlasování o projednávaných záležitostech se v rámci jednání předsednictva Konference a konferenčních komisí rozhoduje (§ 289) nadpoloviční většinou hlasů přítomných. K usnášeníschopnosti je nutná přítomnost alespoň poloviny členů příslušných orgánů.

Konferenční návrhy

§ 137 Návrhy celocírkevního dosahu (kromě návrhů na změnu Řádu a dalších dokumentů Církve bratrské podle § 138) jsou Konferenci předkládány (včetně návrhů pozměňovacích podle § 142) prostřednictvím předsednictva Konference, a to pouze oprávněnými předkladateli[45], kterými jsou Sbory (Staršovstva), Účelová zařízení Církve bratrské (Správní rady), regionální senioráty (Seniorátní shromáždění, popř. Regionální staršovstvo) a Rada. Podání návrhu lze učinit pouze v závazném termínu stanoveném a zveřejněném předsednictvem Konference, aby byl vytvořen dostatečný časový prostor pro jejich posouzení, dopracování, podání příp. návrhů pozměňovacích (§ 142) i následnou přípravu konferenčního materiálu (§ 124). Výjimku ze stanoveného termínu tvoří návrhy personální (§ 131, § 214) a odvolání (§ 268), které jsou předsednictvu Konference předkládány alespoň jeden měsíc před zahájením Konference a návrhy v neodkladných záležitostech (§ 144). Návrhy se podávají spolu s odůvodněním.

§ 138 Návrhy na změny Řádu a dalších dokumentů Církve bratrské[46] (čl. 9 Ústavy) jsou Konferenci předkládány (včetně návrhů pozměňovacích podle § 142) prostřednictvím Komise pro Řád, a to pouze oprávněnými předkladateli[47], kterými jsou Sbory (Staršovstva), regionální senioráty (Seniorátní shromáždění, popř. Regionální staršovstvo), Rada a Komise pro Řád v termínu podle § 137. Návrhy se podávají spolu s odůvodněním.

§ 139 Pokud se u návrhu předpokládá finanční dopad na rozpočty Sborů, Účelových zařízení nebo Rady, má být tento dopad předkladatelem při podání návrhu alespoň rámcově vyčíslen za konkrétní časové období[48].

§ 140 Předsednictvo Konference posuzuje shromážděné návrhy a vydává k nim stanoviska. Jedná-li se o návrh podaný jiným než oprávněným předkladatelem (§ 137 a § 138), předsednictvo Konference jej z projednávání vyřadí a toto předkladateli bez odkladu oznámí. Není-li návrh jednoznačný nebo jeví-li se nedopracovaný, je jeho předkladatel předsednictvem Konference vyzván, aby návrh ve

[45] Vždy jen po kolektivním projednání.
[46] Způsob projednání návrhů na změnu Ústavy, Zásad a usnesení Společné konference určuje dále Jednací řád Společné konference.
[47] Vždy jen po kolektivním projednání.
[48] Např. za kalendářní rok.

stanoveném termínu dopracoval. K součinnosti při dopracování může předkladatel přizvat i další osoby či orgány. Má-li některý z návrhů dopad na majetek či finanční prostředky Církve bratrské jako celku[49], předsednictvo Konference si k návrhu vyžádá vyjádření předsednictva Rady. Pokud předsednictvo Konference v součinnosti s Komisí pro Řád (§ 134) dojde k závěru, že některý z návrhů je v rozporu se závaznými dokumenty (čl. 9 Ústavy), usneseními Společné konference nebo Konference (čl. 6 a 7 Ústavy), nebo má za to, že návrh je pro život Církve bratrské jako celku nedůležitý, po věcné či formální stránce nedopracovaný či jinak nezpůsobilý k hlasování, z programu jednání Konference jej vyřadí (§ 143). Na takový závěr pak musí Sbory a Radu při rozeslání upozornit.

§ 141 Shromážděné[50] či dopracované návrhy rozešle předsednictvo Konference v prvním kole spolu se svým stanoviskem Sborům a Radě. Předsednictvo zároveň určí, zda předložený text má charakter návrhu trvalého usnesení (§ 152).

§ 142 Ve druhém kole mohou být k rozeslaným návrhům z prvního kola zaslány oprávněnými předkladateli (§ 137 a § 138) pouze návrhy pozměňovací. Jejich podání lze uskutečnit v závazném termínu stanoveném předsednictvem Konference (§ 137). Předsednictvo Konference posuzuje shromážděné pozměňovací návrhy znovu podle § 140 a § 141. Pokud předsednictvo Konference dojde k závěru, že některý z návrhů nemá charakter návrhu pozměňovacího, z programu jednání Konference jej vyřadí. Na takový závěr pak musí Sbory a Radu při rozeslání upozornit.

§ 143 Trvá-li předkladatel vyřazeného návrhu (§ 140) z prvního či druhého kola na jeho řádném projednání, požádá spolu s odůvodněním během prvních dvou hodin jednání Konference o jeho zpětné zařazení na program. Konference o takovém návrhu rozhodne hlasováním.

§ 144 Podání návrhů, a to ani pozměňovacích přímo na Konferenci, se nepřipouští. Výjimku tvoří případ, jedná-li se o návrh oprávněných orgánů (§ 137 a § 138) podle § 137 podaný písemně během prvních dvou hodin jednání Konference z důvodu neodkladnosti nebo možnosti hospodářských ztrát. O připuštění takto podaného návrhu k projednání na Konferenci rozhoduje předsednictvo Konference. Návrh podaný podle § 138 se k neodkladným návrhům nezařazuje. O přípustnosti stažení z jednání konferenčního návrhu, který již byl rozeslán do Sborů a Radě a u kterého nezanikly základní podmínky realizace, rozhoduje Konference.

Jednání Konference

§ 145 Je povinností všech Sborů vyslat na Konferenci delegáty (§ 68). Na každých započatých šedesát Členů k 31. prosinci předchozího roku vysílá každý Sbor jednoho delegáta. U Sborů, které mají šedesát a méně Členů, je delegátem správce Sboru (§ 68). U Sborů, které mají jednašedesát a více Členů, je prvním delegátem správce Sboru a druhým vždy nekazatel (§ 68). Sbory, které vysílají více než dva delegáty, mohou jako další delegáty vyslat kazatele i nekazatele. Nemá-li Sbor správce nebo nemůže-li se správce Sboru Konference zúčastnit, vysílá Sbor místo správce Sboru Staršovstvem určeného zástupce.

§ 146 Hlasovací právo mají pouze delegáti, členové předsednictva Konference, členové Rady a předseda Komise pro Řád. Je-li delegátem kazatel instalovaný současně ve více Sborech (§ 216), pak má pouze jeden hlas. V takovém případě se uskuteční jednání příslušných Sborů, které určí, který z nich vyšle správce Sboru a který svého zástupce podle § 145.

§ 147 Bez hlasovacího práva a s právem vystoupit se Konference účastní vedoucí školských, diakonských a jiných zařízení (včetně Účelových) založených Církví bratrskou (§ 3), celocírkevní pracovníci (§ 228), vikáři, zapisovatelé a jiné osoby určené Radou či Komisí pro Řád, pokud nejsou delegáty[51]

[49] Včetně dopadu na rozpočet Rady.
[50] Včetně vyřazených.
[51] Netýká se vikářů.

za svůj Sbor. Konference se mohou účastnit i další ordinovaní kazatelé a emeritní statutární zástupci Církve bratrské s právem vystoupit.

§ 148 Rada ověřuje mandát přihlášených delegátů k účasti na Konferenci podle přihlášek a počtu Členů z jednotlivých Sborů.

48. *O udělení slova hostům rozhoduje předsednictvo Konference. Oddělené tematické části Konference se bez práva vystupovat v rozpravách mohou do vyčerpání kapacity účastnit i další Členové.*
49. *Za delegáty Sborů (§ 145) a ordinované kazatele[52] (§ 147) hradí konferenční poplatek vysílající Sbory, za ostatní osoby (§ 147) Rada, nejsou-li zároveň delegáty Sboru. Členové účastnící se oddělené tematické části Konference (§ 128) si náklady spojené s Konferencí hradí sami.*

§ 149 O návrzích na změnu Ústavy a Zásad, o kterých rozhoduje Konference (čl. 9 Ústavy) a o základním nemovitém majetku Církve bratrské (§ 284 písm. a) se rozhoduje minimálně dvoutřetinovou většinou hlasů všech zaregistrovaných[53] delegátů. K rozhodnutí o ostatním postačuje nadpoloviční většina hlasů všech zaregistrovaných delegátů.

§ 150 K zahájení Konference patří zjištění usnášeníschopnosti. Konference je schopná se usnášet, byla-li svolána alespoň čtyři týdny předem a jsou-li dle prezenční listiny Konference přítomny alespoň dvě třetiny delegátů.

§ 151 Na ustavení Konference navazuje volba skrutátorů, dvou zapisovatelů, schválení programu jednání a rekapitulace plnění trvalých a jednorázových usnesení z minulých Konferencí. Zapisovatelé nemusí být delegáty Konference.

§ 152 Zapisovatelé pořizují zápis z jednání Konference, ve kterém jsou obsažena všechna přijatá trvalá a jednorázová usnesení, výsledky hlasování a voleb. Zápis následně předávají k archivaci řediteli kanceláře Rady (§ 184). K zápisu se přikládá prezenční listina a další doprovodné písemnosti týkající se Konference. Schválená usnesení se bez průtahů oznamují Sborům a Radě, trvalá usnesení eviduje Rada ve zvláštním seznamu.

50. *Mezi trvalá usnesení se řadí záležitosti, jejichž charakter předpokládá dlouhodobou platnost, pokud tato není konkretizována jinak. Zápis jednání a jeho úplnost ověřuje a spolu se zapisovateli podepisuje člen předsednictva Konference. Předsednictvo Konference je oprávněno žádat po zapisovatelích opravu či doplnění.*

§ 153 Předsednictvo Konference v součinnosti s Radou nebo Komisí pro Řád je oprávněno provést potřebné legislativní, stylistické či jazykové úpravy textu přijatých usnesení Konference, aniž by se jimi měnil smysl a obsah přijatých usnesení a dokumentů. O případném odmítnutí těchto úprav rozhoduje příští Konference.

§ 154 (zrušeno)

§ 155 Konferenci (příp. její část) řídí předsednictvo Konference prostřednictvím určeného předsedajícího, kterého vybírá ze svého středu.

51. *Předsedající uděluje přihlášeným slovo v pořadí, v jakém se do rozpravy přihlásili. Diskuzní příspěvek nemá překročit pět minut. K témuž tématu může delegát vystoupit v rozpravě jen dvakrát.*
52. *Během rozpravy v administrativní části Výroční konference (§ 129) může být vyhrazen čas pro odpovědi na dotazy vznesené na orgány či jiné představitele Církve bratrské. Jestliže záležitost, jíž se dotaz týká, vyžaduje kvalifikovanou přípravu na odpověď, doporučuje se podat dotaz písemně prostřednictvím předsednictva Konference a to nejpozději sedm dní před jejím zahájením, aby se dotazovaná osoba mohla na jednání připravit. Takto položený dotaz má být zodpovězen během příslušné rozpravy.*
53. *Předsedající dbá, aby se řečníci drželi tématu, neopakovali argumenty již přednesené a způsobem projevu respektovali úctu k ostatním. V případě potřeby je napomene, a pokud by napomenutí nedbali, vezme jim slovo.*
54. *Pokud by rozprava byla neúměrně rozsáhlá a byl by ohrožen časový průběh Konference, může člen předsednictva navrhnout ukončení rozpravy. Projeví-li Konference hlasováním s ukončením rozpravy souhlas, udělí se slovo již jen těm, kdo se do rozpravy přihlásili před podáním návrhu na její ukončení.*
55. *Mimo pořadí lze udělit slovo pouze těm, kteří chtějí připomenout ustanovení Ústavy, Řádu nebo usnesení Společné konference nebo Konference, chtějí opravit osobní nebo věcné nesrovnalosti s upozorněním, že pronesou jen faktickou poznámku. Délka takových projevů nemá přesáhnout dvě minuty.*

[52] I v případě, pokud nejsou delegáty (např. kazatelé důchodci).
[53] Podle prezenční listiny.

§ 156 Každý konferenční návrh se projednává samostatně. Po skončení rozpravy se hlasuje nejprve o pozměňovacích návrzích k příslušnému návrhu, a to v opačném pořadí, než byly podány. Pokud je ke stejné záležitosti podáno více návrhů, nebo v jiných odůvodněných případech, rozhoduje o způsobu či pořadí hlasování Konference na návrh předsednictva Konference.

§ 157 Předsednictvo Konference je oprávněno zasedání Konference s udáním důvodu přerušit na nezbytně nutnou dobu. K přerušení se přistoupí, je-li nutné zjistit důležité skutečnosti týkající se projednávané záležitosti.

§ 158 Má-li Konference projednat odvolání (§ 267 až § 273), prošetří předsednictvo Konference, zda odvolání splňuje všechny podmínky Odvolacího řádu a podá Konferenci zprávu s návrhem na vyřízení.

§ 159 Má-li proběhnout volba Rady, je Konferencí za tímto účelem ustavena Volební komise, která připraví volbu[54] Rady v souladu s ustanoveními § 160 až § 167. Funkční období Volební komise je zpravidla čtyřleté a končí volbou nové Volební komise.

Volba Rady

§ 160 Volba Rady probíhá ve dvou kolech. V prvním kole, které musí být ukončeno nejpozději čtrnáct měsíců před započetím funkčního období Rady (§ 174), se volí předseda, první místopředseda a druhý místopředseda. V druhém kole, které musí být ukončeno alespoň dva měsíce před započetím funkčního období Rady, se volí zbývající členové Rady. Kandidáti jsou voleni z duchovně osvědčených osob (podle obdobných kritérií na starší dle § 55), které jsou ke dni nástupu do funkce nejméně sedm let Členy s hlasovacími právy (§ 14, § 26, § 252 odst. IV).

§ 161 Volební komise zvolená Konferencí vyzve Staršovstva, instalované kazatele ve Sborech a Radu, aby jí do stanoveného termínu[55] zaslali své návrhy, jež budou pro první kolo obsahovat: návrh jednoho kandidáta na předsedu, návrh jednoho kandidáta na prvního místopředsedu a návrh jednoho kandidáta na druhého místopředsedu. Pro druhé kolo pak návrhy kandidátů na zbývající členy Rady. Regionální staršovstvo na Těšínsku navrhuje pro druhé kolo navíc dva další kandidáty.

§ 162 Úkolem Volební komise je připravit seznam kandidátů, kteří splňují požadavky Řádu (§ 160, § 163, § 164, § 242 s přihlédnutím k doporučení Dodatků v bodě 89). Komise upozorní kandidáty i Konferenci na příp. střet zájmů v souvislosti s dalšími ustanoveními Řádu (§ 178 a § 291). Jinou způsobilost kandidátů Komise pro volbu Rady nezkoumá.

§ 163 Vyžaduje se, aby kandidát na předsedu Rady byl ordinovaný kazatel a měl zkušenost správce Sboru.

56. Doporučuje se i předchozí zkušenost člena Rady, znalost alespoň jednoho světového jazyka a ukončené vysokoškolské vzdělání v oboru teologie.

§ 164 Vyžaduje se, aby kandidát na člena Rady měl zkušenost člena Staršovstva (§ 74) nebo odboru Rady (§ 186) nebo seniora (§ 121).

57. (zrušeno)

§ 165 Volební komise zjistí, zda navržené osoby souhlasí s Vyznáním víry a přijímají svou kandidaturu. Z nich pak sestaví seznam kandidátů pro volbu Rady. Volební komise je při sestavování seznamu oprávněna přihlédnout k počtu získaných nominací, přičemž osoby s nejnižšími počty nominací nemusí na seznam zařadit. Všechny ostatní osoby, které se svou kandidaturou souhlasí, na seznam zařadí. Při ověřování připravenosti přijmout kandidaturu pro volbu do Rady sdělí každé osobě, kolik získala nominací a zaváže ji mlčenlivostí nepředávat tuto informaci dále. Členové Volební komise musí do doby zveřejnění seznamu o navržených jménech zachovat mlčení.

58. Na seznamu mají být v prvním kole nejméně dva kandidáti na funkci předsedy, prvního místopředsedy i druhého místopředsedy, v druhém kole, do kterého jsou přiřazeni i nezvolení kandidáti z prvního kola, nejméně šest nekazatelů, osm ordinovaných kazatelů, z nichž alespoň šest je zvoleným správcem Sboru. Seznam má kromě

[54] V případě potřeby i doplňkovou volbu, na kterou se nevztahují podmínky časových lhůt uvedené v § 160.

[55] Termín určí Komise pro volbu Rady.

toho obsahovat nejméně dva kandidáty na volbu člena Rady z Regionálního staršovstva na Těšínsku. Kandidáti v jednotlivých skupinách (volebních koších) na předsedu, prvního místopředsedu, druhého místopředsedu a potom na správce Sborů, kazatele a nekazatele, budou seřazeni abecedně bez uvedení počtu získaných nominací.

59. Seznam kandidátů obsahuje v součtu pro obě kola volby nejméně osmnáct jmen, z nichž by mělo vzejít volbou na další funkční období devět členů Rady. Minimální počty kandidátů (Dodatky 58) se v odpovídajících skupinách seznamu navýší o kandidáty navržené Regionálním staršovstvem na Těšínsku. V případě, že nebude k dispozici dostatečný počet kandidátů, kteří přijali možnost volby, rozhodne Volební komise o snížení počtu osob na seznamu, nebo bude pokračovat ve vyhledávání dalších nominací.

§ 166 Výsledný seznam kandidátů Volební komise rozešle Sborům, Radě a předsednictvu Konference alespoň jeden měsíc před zahájením Konference, na níž proběhne volba. Kromě toho Volební komise předloží Konferenci úplný přehled o všech navržených kandidátech pro volbu Rady včetně informace o odmítnutích kandidovat. Hlasující nejsou vázáni jmény uvedenými na hlasovacím lístku. Kandidáti nezvolení na místo předsedy, prvního místopředsedy a druhého místopředsedy jsou přiřazeni do druhého kola k ostatním kandidátům na členy Rady. Pokud však kandidát na předsedu v době před zveřejněním kandidátky vyjádří připravenost kandidovat také na post prvního i druhého místopředsedy[56], je nezvolený kandidát na předsedu přiřazen ke kandidátům na místo prvního i druhého místopředsedy.

60. Volbu Rady řídí předseda Volební komise. Při volbě Rady jsou těšínští kandidáti (§ 120) zařazeni na seznamu kandidátů (spolu s ostatními) do jednotlivých skupin (volebních košů: správci Sborů, kazatelé, nekazatelé). V prvním kole je nejdříve volen předseda, potom první místopředseda a zároveň druhý místopředseda, v druhém kole pak další členové Rady. V případě, že kandidáti nezískají v jednotlivých skupinách nadpoloviční většinu hlasů, následuje další kolo užší volby. Pro každé další kolo volby upřesní Volební komise počty kandidátů v jednotlivých skupinách podle dílčích výsledků voleb.

§ 167 Po oznámení výsledku volby osloví novou Radu zpravidla věkem nejstarší přítomný ordinovaný kazatel, který není členem Rady, a po modlitební chvíli si vyžádá od zvolených členů Rady příslušný slib (Formuláře 13).

Rada

(3) Výkonným a řídícím orgánem Církve bratrské v dané zemi je Rada, která je volena a odvolávána Konferencí, které se ze své činnosti zodpovídá.

(4) Rada provádí usnesení Konference (čl. 6 Ústavy) a Společné konference (čl. 7 Ústavy).

(5) Rada řídí Církev bratrskou v době mezi konáním Konferencí a rozhoduje o záležitostech Církve bratrské, pokud o nich nerozhodla Konference nebo Společná konference, nebo pokud si takové rozhodování nevyhradily do své působnosti.

(6) Rozhodnutí Rady nesmí být v rozporu se závaznými dokumenty Církve bratrské (čl. 9 Ústavy).

(7) Volbu Rady, způsob jejího jednání a délku funkčního období stanoví Řád, který zároveň upravuje způsob ustavení oprávněných osob, které jsou statutárním orgánem Církve bratrské.

§ 168 Rada zejména:

a) společným jednáním i jednáním svých jednotlivých členů usiluje o jednotu Církve bratrské a vzájemnou soudržnost Sborů (vedení k jednotě);

b) je duchovním společenstvím nesoucím odpovědnost za usměrňování duchovního stavu Církve bratrské (duchovní vedení) a přípravu vikářů ke službě v Církvi bratrské;

c) odpovídá za organizaci společných činností Církve bratrské a správu jejího společného majetku, včetně naplňování závazných povinností ve vztahu ke státu a za hospodaření právního subjektu Církev bratrská (organizačně-správní vedení);

d) odpovídá za vztahy s jinými křesťanskými církvemi a organizacemi, dbá o dobré vnější vztahy Církve bratrské v rámci občanské společnosti.

§ 169 Rada k naplnění úkolu popsaného v § 168 písm. a) zejména:

[56] A to i v případě, že na tento post nebyl nominován.

a) na základě doporučení Sborů navrhuje Konferenci ordinaci kazatelů (§ 214);
b) instaluje v Členském shromáždění zvolené kazatele (Zásady čl. 135), uvádí do služby vikáře a osoby s diakonskou ordinací;
c) určuje vizitace Sborů a jmenuje vizitátory;
d) doprovází a povzbuzuje činnost regionálních seniorátů (§ 115);
e) vytváří a ruší odbory (§ 186) řešící společné úkoly Církve bratrské, spolupracuje s nimi a dohlíží na jejich činnost;
f) vyřizuje odvolání proti rozhodnutím Členských shromáždění.

§ 170 Rada k naplnění úkolu popsaného v § 168 písm. b) kromě činností uvedených v § 169 zejména:
a) nese (spolu se seniory dle § 118) odpovědnost za pastoraci kazatelů, vikářů a celocírkevních pracovníků (§ 228);
b) připravuje podněty k reflexi duchovního směřování Církve bratrské (§ 123);
c) dbá, aby bylo vytvářeno prostředí umožňující duchovní i profesní růst (§ 42; Zásady 169 až 173) kazatelů, vikářů a dalších celocírkevních pracovníků (§ 228), odpovídá za náplň a průběh vikariátu (§ 210 až § 215);
d) každoročně informuje Konferenci o činnosti a směřování Sborů tak, aby mohla kvalifikovaně jednat ve smyslu ustanovení § 123;
e) provádí příslušná kázeňská opatření.

§ 171 Rada k naplnění úkolu popsaného v § 168 písm. c) kromě příslušných činností uvedených v § 169 a § 170 zejména:
a) určuje agendu zaměstnanců Církve bratrské;
b) řádně pečuje o majetek Církve bratrské a v rámci svých kompetencí rozhoduje o nakládání s tímto majetkem (§ 284);
c) uděluje souhlas s nakládáním se základním nemovitým majetkem Sborů (§ 280);
d) rozhoduje o zřízení či zrušení Účelových a školských zařízení (§ 190 až § 195), vydává jejich statuty, jmenuje a odvolává jejich statutární zástupce;
e) komunikuje s úřady a jinými subjekty.

§ 172 Rada k naplnění úkolu popsaného v § 168 písm. d) mimo jiné jmenuje zástupce Církve bratrské pro domácí i zahraniční ekumenu (Zásady 174 až 195).

§ 173 Rada má devět členů, z toho v době volby nejméně tři osoby bez kazatelské ordinace a nejméně tři správce Sborů. Mezi správce Sborů se nezapočítává zvolený předseda a oba místopředsedové Rady, i kdyby některý z nich v době svého zvolení správcem Sboru byl.

61. *Změny jako např. ordinace, působení správce Sboru apod. během funkčního období Rady nezpůsobují zánik mandátu zvoleného člena Rady.*

§ 174 Funkční období Rady je čtyřleté a začíná k 1. září příslušného kalendářního roku, pokud Konference nerozhodne jinak.

62. *Doporučuje se, aby členové předsednictva Rady (§ 177) zůstávali ve funkci statutárního zástupce Církve bratrské po dobu maximálně tří funkčních období Rady.*

§ 175 Rada se schází podle potřeby, nejméně však osmkrát ročně. Svolává ji předseda, v jeho nepřítomnosti první místopředseda (pokud není Radou určeno jinak).

§ 176 Rada je schopna se usnášet, je-li přítomno[57] alespoň pět jejích členů. Hlasuje se zpravidla aklamací. Hlasování písemnou formou (Dodatky 63) je přípustné, pokud jej iniciuje člen předsednictva Rady (§ 177). Rada rozhoduje (§ 289) nadpoloviční většinou hlasů přítomných. Přeje-li si některý z hlasujících, je do zápisu poznamenáno, jak hlasoval. Žádný člen Rady nemůže rozhodovat jménem Rady sám, bez souhlasu ostatních členů Rady.

63. *Hlasování písemnou formou (per rollam) probíhá obvykle e-mailem, výjimečně i jinou elektronickou komunikací. Lhůta pro odpovědi na otázky položené při hlasování je tři kalendářní dny. Iniciátor hlasování je povinen při elektronické komunikaci „požadovat potvrzení o přečtení". Každý z účastníků hlasování je povinen při elektronické*

[57] Přítomnost lze v mimořádném případě zajistit i prostřednictvím elektronických prostředků, jsou-li užity v reálném čase.

komunikaci u každé své odpovědi zajistit, aby jeho zprávu obdrželi i všichni ostatní členové hlasujícího orgánu. Iniciátor hlasování per rollam je povinen oznámit výsledky hlasování všem členům hlasujícího orgánu nejpozději do tří kalendářních dnů po skončení hlasování. Hlasování per rollam je písemně zaznamenáno do zápisu nejbližšího zasedání. Podklady k zápisu dodá iniciátor hlasování.

§ 177 Předsednictvo Rady tvoří předseda, první a druhý místopředseda. Předsednictvo projednává neodkladné záležitosti a v případě potřeby iniciuje hlasování Rady písemnou formou (Dodatky 63).

64. *Jestliže funkční období předsedy či některého z místopředsedů Rady má uplynout v době, kdy jim do pěti let vznikne nárok na starobní důchod, je úkolem Rady poskytnout součinnost při hledání jejich dalšího uplatnění v rámci Církve bratrské, příp. jim nabídnout jinou specifickou službu.*

§ 178 Statutárními zástupci Církve bratrské (§ 5) jsou členové předsednictva Rady, kteří zároveň zastupují Církev bratrskou navenek. Funkce statutárních zástupců Církve bratrské jsou mezi sebou neslučitelné, způsob jejich jednání upravuje ustanovení § 287. Člen předsednictva Rady nesmí být současně statutárním zástupcem Účelových zařízení Církve bratrské. Statutární zástupci Církve bratrské jsou z titulu své funkce oprávněni účastnit se jednání orgánu Sboru nebo Účelového či školského zařízení Církve bratrské s právem vystoupit.

§ 179 Radě předsedá předseda Rady, který odpovídá za činnost Rady jako celku.

65. *Program jednání Rady připravují zpravidla členové předsednictva Rady v rámci svých kompetencí (§ 180 až § 184).*

§ 180 Předseda Rady dále zejména nese hlavní odpovědnost za naplňování úkolů Rady uvedených v § 168 písm. a) a b), tj. duchovní vedení a vedení k jednotě. Svoji řídící odpovědnost v uvedených úkolech může v přiměřené míře přenášet na místopředsedy Rady. Plněním jednotlivých činností Rady jsou na základě jejího usnesení pověřováni i další členové Rady.

§ 181 Předseda Rady v rámci své odpovědnosti popsané v § 180 pak mimo jiné plní nejnaléhavější úkoly vyžadující jeho osobní účast (nejnáročnější vizitace Sborů, složité pastorační nebo kázeňské úkoly apod.), navštěvuje Sbory, svolává seniory (kolegium seniorů § 118), setkává se s kazateli, vikáři a celocírkevními pracovníky (§ 228), předsedá jejich setkáním, připravuje předsednickou zprávu pro Konferenci, po dohodě s Radou vydává pastýřské listy, vyhlašuje dny půstu, pokání, studijní dny apod.

§ 182 Místopředsedové Rady zastupují předsedu na základě jeho pověření nebo rozhodnutí Rady, a to zejména v určené zeměpisné oblasti.

§ 183 Rada zřizuje funkci ředitele kanceláře Rady, který se pravidelně účastní jednání Rady[58], v případě potřeby je zván i na jednání předsednictva Rady. Ředitel kanceláře Rady je na základě rozhodnutí Rady pověřen zejména k naplňování úkolu Rady popsaného v § 168 písm. c), tj. organizačně-správní vedení. Ředitel kanceláře Rady tak vykonává vybraná usnesení Rady a zabezpečuje zejména záležitosti hospodářské, právní, majetkové, správní (§ 246) a organizační povahy, zajišťuje rovněž provoz ústředí, jedná s úřady. Předkládá Radě ke schválení výroční zprávu o činnosti a hospodaření Rady (§ 129), jsou mu podřízeni další zaměstnanci ústředí (§ 188), předsedá grémiu hospodářů apod. Neurčí-li Rada jinak, je zapisovatelem jejího jednání.

§ 184 Ředitel kanceláře Rady odpovídá za vyhotovení, průběžnou aktualizaci a archivaci[59] povinných dokumentů Rady (§ 185), zápisů z jednání orgánů Církve bratrské včetně dalších písemností.

§ 185 Povinnými dokumenty Církve bratrské jsou seznamy nemovitého a movitého majetku Církve bratrské.

66. *Seznam nemovitého majetku zachycuje průběžný a zároveň aktuální soupis nemovitostí ve vlastnictví Církve bratrské tak, jak byl (je) zanesen v katastru nemovitostí včetně způsobu jeho nabytí či pozbytí ke konkrétnímu datu. Zachycuje také jiná věcná práva k nemovitému majetku (např. právo stavby) a omezení věcně právního charakteru (např. věcná břemena) na nemovitostech Církve bratrské.*

[58] Jako nečlen Rady bez hlasovacího práva.

[59] V souladu se zákonem č. 499/2004 Sb. o archivní a spisové službě ve znění pozdějších předpisů.

67. Seznam movitého majetku obsahuje aktuální soupis movitého majetku Církve bratrské podle příslušných obecně závazných právních předpisů.

68. Ředitel kanceláře Rady dále odpovídá za písemnou agendu Rady, průběžnou aktualizaci archivu Církve bratrské, komunikuje se Sbory a zaměstnanci Rady, sleduje činnost Účelových a dalších zařízení Církve bratrské, sbírá a eviduje statistická data Sborů, vede a průběžně aktualizuje seznam trvalých (nebo dlouhodobých) usnesení a směrnic Rady, odpovídá za správu zápisů z jednání Rady a Konferencí, zabezpečuje chod webových stránek apod.

§ 186 Plněním některých svých úkolů může Rada pověřit odbory, které se jí ze své činnosti zodpovídají. Funkční období odboru je čtyřleté, začíná (končí) nejpozději šest měsíců po započetí funkčního období Rady (§ 174). Rada z Členů[60] jmenuje a odvolává předsedu a ostatní členy odborů, určuje jejich počet a pravidla či jiné podmínky činnosti. Funkce předsedy odboru je neslučitelná s funkcí celocírkevního pracovníka (§ 228). Předseda odboru průběžně informuje Radu o činnosti odboru a projednané záležitosti předkládá ke schválení Radě. Rada je oprávněna odbor nebo jeho členy také odvolat.

69. Členy odborů mají být alespoň dva ordinovaní kazatelé, celkový počet členů jednoho odboru nemá překročit sedm osob. Pokud je ustaven stavební odbor, jeho členem je ředitel kanceláře Rady. Předseda odboru svolává jednání, v nichž se projednávají záležitosti uložené odboru Radou, dále návrhy předsedy a jednotlivých členů odboru. Při hlasování o projednávaných záležitostech se rozhoduje (§ 289) nadpoloviční většinou hlasů přítomných. K usnášeníschopnosti je nutná přítomnost alespoň poloviny členů odboru.

§ 187 Rada je oprávněna pozastavit rozhodnutí orgánu Sboru (čl. 4 odst. 7 a 8 Ústavy) nebo Účelového či školského zařízení (§ 190), které je v rozporu se závaznými dokumenty Církve bratrské (čl. 9 odst. 3, 4 a 6 Ústavy). Definitivně v dané věci rozhodne nejbližší Konference.

§ 188 K plnění svých úkolů má Rada k dispozici zázemí, kde působí členové předsednictva, ředitel kanceláře Rady a další zaměstnanci ústředí či jiné osoby podle potřeby a pokynů Rady.

§ 189 Zaměstnanci ústředí musí být po celou dobu trvání pracovního či obdobného poměru Členy.

Účelová zařízení a školy

§ 190 Rada jako orgán Církve bratrské je na základě příslušného zákona[61] oprávněna zřizovat (příp. rušit) Účelová zařízení nebo školy (školské právnické osoby), vysloví-li s tím předchozí souhlas Konference. Jejich účelem je poskytování vzdělávacích, sociálních nebo zdravotnických služeb, charita či diakonie. Stejné oprávnění náleží i Sborům jako evidovaným právnickým osobám, vysloví-li s tím předchozí souhlas Rada.

§ 191 Účelová zařízení a školy jsou zřizovány tak, aby byly právnickými osobami (§ 3). Každé Účelové zařízení a škola, které byly zřízeny Církví bratrskou nebo Sborem, musí mít svůj statut. Ten obsahuje vždy podmínku, že dceřinou právnickou osobu je Účelové zařízení nebo škola oprávněno zřídit pouze s písemným souhlasem Rady[62]. Vedoucí Účelového zařízení nebo školy a většina členů správní rady (příp. jiného řídícího orgánu) musí po celou dobu výkonu své funkce být Členy.

§ 192 Činnost a vnitřní organizace Účelového zařízení Církve bratrské (tj. Rady) i Sboru se řídí směrnicemi, jež připravuje vedoucí zařízení a schvaluje Rada (v případě Účelového zařízení Sboru Staršovstvo) a v přiměřené míře i závaznými dokumenty (čl. 9 Ústavy).

§ 193 Pro nakládání (§ 281) s majetkem Účelových zařízení a škol platí v přiměřené míře ustanovení § 274 až § 288, podrobnosti určí příslušný statut. Na kontrolu jejich hospodaření se vztahují ustanovení § 70 a § 288.

§ 194 Vedoucí Účelového zařízení předkládá Radě (v případě Účelového zařízení Sboru Staršovstvu) do tří měsíců (nejpozději však do jednání Výroční konference) po skončení kalendářního roku roční účetní závěrku (příp. výrok auditora) a písemnou zprávu o činnosti, s kterou Rada seznámí Výroční konferenci (v případě Účelového zařízení Sboru seznámí Staršovstvo Členské

[60] Podmínka uvedeného členství se vztahuje na celé funkční období.

[61] Zákon č. 3/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů v případě zřizování Účelového zařízení nebo zákon č. č. 561/2004 Sb. o poskytování základního, středního, vyššího odborného a jiného vzdělávání (školský zákon) ve znění pozdějších předpisů v případě založení školské právnické osoby.

[62] Zejména z důvodu, aby Církev bratrská jako celek nebyla vystavena finančním rizikům při případné insolvenci nově zřízeného právního subjektu.

shromáždění). Pokud není zřízena správní rada nebo jiný kolektivní řídící orgán Účelového zařízení, rozhoduje o hospodářském výsledku Rada (v případě Účelového zařízení Sboru Staršovstvo).

§ 195 Účelová zařízení, školy, příp. jiná zařízení Církve bratrské nebo Sborů zřízená za účelem studia, výchovy či vzdělávání vikářů, kazatelů nebo dalších pracovníků Církve bratrské, se ze svého duchovního směřování zodpovídají svému zřizovateli, tj. Sboru nebo Radě jako orgánu Církve bratrské (§ 3).

Vizitace

§ 196 Řádné vizitace Sboru se konají v rozmezí čtyř až šesti let na základě rozhodnutí Rady, která jmenuje vizitátory (zpravidla členy Rady a místně příslušné seniory regionálního seniorátu). Rada rovněž jmenuje členy namátkové kontroly hospodaření, která vizitaci předchází. O konání vizitace v dřívějším termínu může Radu požádat Členské shromáždění, Staršovstvo nebo správce Sboru.

70. Vizitace Sborů větších než sto Členů konají nejméně dva vizitátoři, z nichž alespoň jeden má zkušenost správce Sboru. Zároveň se doporučuje, aby jedním z vizitátorů byl příslušný senior. Vizitace Sborů, jejichž správci jsou členové Rady, vykonávají pouze nečlenové Rady.

71. Vizitace je zahájena zpravidla v pátek a končí v neděli.

§ 197 Vizitátor nejpozději do třiceti dnů od ukončení vizitace vypracuje písemnou zprávu o průběhu, závěru a doporučeních vizitace, kterou schvaluje (příp. upravuje) Rada jako celek. Vizitační zpráva je určena Staršovstvu. S jednotlivými závěry vizitace má Staršovstvo seznámit Členské shromáždění (volitelně i seniora), přičemž k vizitační zprávě (příp. ke kontrole hospodaření) je oprávněno se vyjádřit.

§ 198 S vybranými poznatky z vizitací v daném roce bude seznámena Konference prostřednictvím Rady. K jiným účelům se vizitační zprávy nebo jejich části poskytují jen se souhlasem Rady a zároveň Staršovstva vizitovaného Sboru.

§ 199 Účelem vizitace je poskytnout základní obraz (základní zpětnou vazbu) o duchovním stavu a směřování Sboru včetně reflexe naplňování základního poslání Sboru (podle ustanovení čl. 4 odst. 3 Ústavy), zhodnotit širší perspektivy sborové práce (duchovní, organizační a hospodářské podle ustanovení čl. 4 odst. 4 Ústavy), reflektovat činnost správce Sboru, příp. dalších kazatelů nebo vikářů, činnost Staršovstva, plnění společně přijatých úkolů (§ 42) a činnost dalších složek Sboru (§ 76). Předmětem vizitace je vždy reflexe způsobu vykonávání ordinačního pověření kazatele (podle ustanovení čl. 8 odst. 2a Ústavy), tj. reflexe zvěstování Božího Slova, vysluhování svátostí, pastýřského vedení druhých a správy Sboru), duchovního a profesního růstu (§ 42; Zásady 169 až 173), přípravy ke svátostem a členství, k manželství apod. Součástí vizitace je vždy rozhovor vizitátora se správcem Sboru a dalšími kazateli či vikáři, rozhovor se Staršovstvem, návštěvy Členů, vytvoření prostoru pro osobní setkání Členů s vizitátorem, kontrola povinných dokumentů Sboru (§ 34) a jednání v Členském shromáždění.

§ 200 Mimořádné vizitace se konají na základě rozhodnutí Rady v případech závažných nedostatků či problémů Sboru nebo v případech, kdy to stanoví Řád, a to vždy za účelem zjednání nápravy. Délku konání mimořádné vizitace určuje Rada (maximálně devět měsíců). Není-li v této době dosaženo nápravy, musí Rada záležitost předat Konferenci, která rozhodne o dalším postupu.

§ 201 Mimořádnou vizitaci provádí vizitační komise jmenovaná Radou, která rovněž určuje její program. Vizitační komise má nejméně tři členy, přičemž alespoň jeden z nich je členem předsednictva Rady (§ 177). Podnět k mimořádné vizitaci může dát i správce Sboru, Staršovstvo nebo Členské shromáždění. Pokud tak Rada stanoví, musí správce Sboru nebo administrátor, Staršovstvo i Členské shromáždění po stanovenou dobu během mimořádné vizitace předem konzultovat s vizitační komisí všechna rozhodnutí týkající se řešených problémů. Rozhodnutí statutárních zástupců Sboru, Staršovstva a Členského shromáždění jsou po dobu konání mimořádné vizitace platná pouze v případě, vysloví-li s nimi souhlas i vizitační komise, neurčí-li vizitační komise jinak.

72. *Finanční výdaje spojené s vizitací hradí Rada.*

Článek 7 – Společná konference

(1) Společná konference je jediným orgánem Církve bratrské, který rozhoduje o všech společných záležitostech či dokumentech Církve bratrské ve všech zemích, kde působí, tj. zejména o Ústavě, o Duchovních zásadách Církve bratrské (čl. 9 odst. 5 Ústavy, dále jen „Zásady"), o usneseních Společné konference i o dalším věroučném a etickém směřování Církve bratrské. K přípravě podkladů pro své jednání a rozhodování ustavuje komise či jiné orgány, které případně i ruší.

(2) Společná konference je shromážděním delegátů Zemských církví (čl. 5 Ústavy). Delegáti s hlasovacím právem z jedné Zemské církve tvoří zemskou reprezentaci. Počet delegátů z každé Zemské církve určuje Jednací řád Společné konference, nebo usnesení Společné konference, není-li Jednací řád Společné konference v platnosti.

(3) Společná Konference se koná v tříletých cyklech, nebo na požádání Konference či jedné třetiny Sborů z jejich celkového počtu ve všech zemích, a je svolávána Radou Zemské církve.

(4) O dokumentech Církve bratrské uvedených v čl. 9 odst. 3 a 5 rozhoduje Společná konference nejméně dvoutřetinovou většinou hlasů všech zaregistrovaných[63] delegátů s hlasovacím právem. O Jednacím řádu Společné konference a v ostatních záležitostech včetně usnesení Společné konference, které nemají vliv na dokumenty podle čl. 9 odst. 3 a 5, rozhoduje nadpoloviční většinou všech zaregistrovaných delegátů s hlasovacím právem. Vždy je ale zároveň třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech zaregistrovaných delegátů s hlasovacím právem z každé Zemské reprezentace.

Článek 8 – Ordinace

(1) Církev bratrská u svých Členů rozpoznává obdarování ke konkrétní službě a životu v souladu s biblickými etickými nároky. Své rozpoznání u specifických služeb potvrzuje ordinací.

(2) V Církvi bratrské se rozlišují dva typy ordinace:
   a) Kazatelská ordinace s pověřením ke službě Slovem, k vysluhování svátostí církve a ke správě Sboru s platností ve všech Zemských církvích (čl. 5 Ústavy), která potvrzuje, že Církev bratrská u ordinovaného bratra rozpoznala zejména dar výkladu Bible a pastýřského vedení.
   b) Jiná ordinace s pověřením ke specifické službě v Církvi bratrské podle ustanovení Řádu.

(3) Kazatelská ordinace je spojena se složením ordinačního slibu[64] a vyplývá z ní povinnost zachovávat zpovědní tajemství, jehož principy a pojetí stanoví Řád.

(4) O udělení nebo zrušení kazatelské ordinace pro službu v Církvi bratrské rozhoduje vždy Konference, a to na základě doporučení Rady. O dočasném odebrání ordinace nebo volitelnosti (čl. 8 odst. 5) za kazatele v Církvi bratrské může v odůvodněných případech (např. z kázeňských důvodů, při dlouhodobém nevykonávání činností ordinačního pověření apod.) do rozhodnutí nejbližší Konference rozhodnout Rada.

Kazatelská ordinace

§ 202 Kazatelská ordinace zaniká také v případě, požádá-li ordinovaná osoba Radu o zrušení své ordinace. Ordinace zanikne ke dni, kdy Konference takovou žádost vezme na vědomí.

(5) Za kazatele ke službě v Církvi bratrské může být ustanoven pouze ordinovaný bratr, který kazatelskou ordinaci získal v Církvi bratrské, nebo byl ordinován v jiné křesťanské církvi a o jeho volitelnosti za kazatele v Církvi bratrské předem rozhodla Konference na základě doporučení Rady.

[63] Podle prezenční listiny.
[64] Příloha Ústavy.

§ 203 Ordinační akt, který je vždy spojen s ordinačním slibem (Příloha Ústavy), vykoná předseda Rady nebo v jeho zastoupení jiný pověřený ordinovaný člen Rady.

73. Ordinovaným kazatelům Rada vyhotoví osvědčení o kazatelské ordinaci.

§ 204 Ordinací nebo uznáním volitelnosti (čl. 8 odst. 5 Ústavy) získává ordinovaný bratr právo být volen kterýmkoli Sborem za kazatele a správce Sboru (§ 220), vysluhovat svátosti, konat svatební bohoslužby (§ 108 písm. a) i b) a povinnost rozvíjet své ordinační pověření podle ustanovení čl. 8 odst. 2 písm. a) Ústavy. Pokud má ordinovaný kazatel dále pracovat ve Sboru, kde sloužil před ordinací, je třeba provést volbu za kazatele Sboru a následně jej ustavit do služby kazatele v instalačním shromáždění, ve kterém složí příslušný slib (Formuláře 14).

§ 205 Ordinační proces je završen složením ordinačního slibu (Příloha Ústavy a Formuláře 15), vkládáním rukou pověřených kazatelů a požehnáním. Kazatelská ordinace zaniká zrušením kazatelské ordinace Konferencí nebo písemnou rezignací kazatele na výkon ordinačního pověření. Rada může v odůvodněných případech rozhodnout o dočasném odebrání ordinace podle čl. 8 odst. 4 Ústavy. Jiná ordinace (čl. 8 odst. 2b Ústavy) vzniká složením příslušného ordinačního slibu a trvá do data určeného Radou. Výkon ordinačního pověření ke kazatelské (včetně volitelnosti za kazatele) či jiné specifické službě v rámci Církve bratrské je podmíněn trváním členství v Církvi bratrské včetně naplnění dalších ustanovení Ústavy a Řádu podmiňující kazatelskou či jinou specifickou službu.

§ 206 Přijetím kazatelské ordinace se ordinovaný bratr stává kazatelem Církve bratrské jako celku.

Zpovědní rozhovor

§ 207 Ordinovaný kazatel je povinen celoživotně zachovat mlčenlivost o skutečnostech, které byly před ním vysloveny během zpovědního rozhovoru (Dodatky 75), pokud k předání informace nemá od zpovídaného výslovný předchozí souhlas. Porušení uvedené povinnosti je s kazatelem řešeno kázeňsky (§ 260 a § 261) a v případě opětovného porušení je důvodem k jednání Konference o odebrání volitelnosti za kazatele v Církvi bratrské, příp. kazatelské ordinace.

74. O zpovědním rozhovoru si ordinovaný kazatel nearchivuje žádné písemné záznamy.

75. Zpovědní rozhovor má konkrétní časové ohraničení[65], které určuje ordinovaný kazatel po dohodě s účastníkem zpovědního rozhovoru a děje se pouze ústní formou při osobním setkání.

§ 208 Povinnost mlčenlivosti ve smyslu ustanovení § 207 je spojena pouze se zpovědním tajemstvím, vázaným na zpovědní rozhovor (Dodatky 75). Na jiné osobní či jinak důvěrné informace se ustanovení § 207 nevztahuje.

Diakonská ordinace

§ 209 a) Diakonská ordinace je pověření Církve bratrské k vykonávání služby diakonského, evangelizačního či pastoračního rázu ve Sborech, v Církvi bratrské nebo v necírkevních zařízeních (vězeňských, zdravotních, při spolupráci se složkami státní správy apod.). Na návrh Staršovstva jsou Radě předkládáni kandidáti a kandidátky na diakonskou ordinaci (Sk 6,1–7; 1Pt 4,10–11) z řad Členů, se kterými Rada vede rozhovor. Pokud Rada diakonskou ordinaci schválí, provede ji předseda Rady nebo jiný pověřený ordinovaný člen Rady. Ordinovaná osoba během uvedení do služby skládá slib diakona (Formuláře 16 a).

b) Kaplanská ordinace je pověření Církve bratrské k výkonu kaplanské služby ve zdravotnických zařízeních, v Armádě České republiky, ve věznicích nebo jiných složkách státu; součástí tohoto pověření je i vysluhování svátostí v rámci výkonu kaplanské služby. Na návrh Staršovstva či některého ze stávajících kaplanů jsou Radě předkládáni kandidáti a kandidátky na kaplanskou ordinaci z řad Členů, kteří splňují aktuálně platné požadavky vyplývající z podepsaných smluv a dohod mezi ERC a orgánem státní správy (případně mezi ERC, ČBK a orgánem státní správy);

[65] S ohledem na zákonná ustanovení (§ 7 odst. 1e; § 11 odst. 5 zákona 3/2002 Sb.; § 368 odst. 3 zákona 40/2009 ve znění pozdějších předpisů).

Rada může navrhnout kandidáta i z vlastní iniciativy. S navrženými kandidáty, kteří získají souhlas Staršovstva vlastního Sboru, vede Rada rozhovor. Pokud Rada kaplanskou ordinaci schválí, provede ji předseda Rady nebo jiný pověřený ordinovaný člen Rady. Ordinovaná osoba během uvedení do služby skládá kaplanský slib (Formuláře 16). Na ordinovaného kaplana se vztahuje povinnost mlčenlivosti stejně jako na ordinovaného kazatele (§ 207 a § 208, Formuláře 16 b).

76. Ordinované osobě Rada vyhotoví osvědčení o diakonské či kaplanské ordinaci.

Vikariát

§ 210 Vikariát je přípravou ke kazatelské službě (§ 206) nebo k dlouhodobé službě vikáře (§ 215) v Církvi bratrské. Vikáře jmenuje na základě doporučení Staršovstva Rada z Členů, kteří mají duchovní a osobnostní předpoklady k výkonu ordinačního pověření (čl. 8 odst. 2a Ústavy), splňují požadavky ustanovení § 242 a § 291 (s přihlédnutím k doporučení Dodatků v bodě 95). Žádost o přijetí do vikariátu předkládá uchazeč Radě i v případě, kdy kazatelskou ordinaci získal v jiné křesťanské církvi.

77. Rada prověřuje důvod jeho odchodu z jiné církve a k přechodu do Církve bratrské příp. vyžaduje stanovisko ústředí příslušné církve.

§ 211 Při vstupu do vikariátu se zkoumá i způsobilost uchazeče pastýřsky vést druhé a vykládat Bibli. Očekává se i řádně ukončené středoškolské vzdělání s maturitou včetně zahájeného navazujícího vzdělání teologického (Zásady 169 až 173; podmínka vzdělání může být upravena Radou s ohledem na praxi a věk uchazeče) a znalost základních a závazných dokumentů Církve bratrské (čl. 9 Ústavy). Na základě vstupního rozhovoru, při kterém Rada vede rozhovor o Božím povolání a vnitřní motivaci uchazeče ke službě v církvi, přidělí Rada vikáři mentora[66] z řad ordinovaných kazatelů, určí další podmínky vikariátu[67] a individuální studijní plán (včetně vikariátní praxe).

§ 212 Správou všech vikariátů je Radou pověřený ordinovaný kazatel[68], který sleduje průběh probíhajících vikariátních procesů (§ 211; Dodatky 78) a všestranně napomáhá naplnění cílů vikariátu (§ 210). Termín zahájení i délku příslušného vikariátu určuje Rada. Vikariát trvá minimálně jeden rok, maximálně pět let.

§ 213 Obsazení místa ve Sboru vikářem předchází jednání mezi Radou, vikářem a Staršovstvem. O obsazení místa vikářem rozhoduje Rada v případě, že dojde ke shodě mezi vikářem, Staršovstvem a Radou. Do služby ve Sboru je vikář uveden bez instalace předsedou nebo jiným pověřeným členem Rady, příp. Radou pověřeným seniorem místně příslušného regionálního seniorátu. Složením příslušného slibu (Formuláře 17) získává vikář na dobu trvání vikariátu práva a povinnosti člena Staršovstva, s výjimkou hlasovacího práva na jednání Staršovstva[69], pokud Staršovstvo nerozhodne jinak (§ 82). Staršovstvo může vikáře pověřit vedením svého zasedání.

78. Vikariát má dvě části, praktickou a studijní. Při praktické službě pod vedením správce Sboru a pastýřským doprovodem mentora (§ 211) se má prokázat způsobilost vikáře ke kazatelské službě a k výkonu ordinačního pověření (podle ustanovení čl. 8 odst. 2a Ústavy). Vikář se pod vedením správce Sboru seznámí se všemi oblastmi sborové práce. Praktická část vikariátu je každoročně hodnocena Staršovstvem. Hodnocení služby slovem, pastoračního doprovázení druhých a schopnosti vést a motivovat druhé (včetně povahových vlastností vikáře) předkládá Staršovstvo v písemné podobě Radě. Ve studijní části vikář absolvuje přidělená cvičení a praxe, podrobně se seznámí s dokumenty Církve bratrské (čl. 9 Ústavy) a její historií, účastní se jednání kazatelských pastorálních konferencí, vypracuje určenou (písemnou) práci a plní všechny další stanovené povinnosti.

§ 214 O ordinaci ke kazatelské službě nebo o volitelnosti kazatele z jiné církve za kazatele v Církvi bratrské rozhoduje Konference na návrh Rady. Rada zkoumá Boží povolání ke kazatelské službě, duchovní život a směřování vikáře včetně jeho obdarování ke kazatelské službě. Rada může návrh směrem ke Konferenci podat, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

---

[66] Zpravidla seniora.
[67] S důrazem na duchovní růst a osobnostní formování vikáře.
[68] Zpravidla předseda Rady nebo jeden z jejich místopředsedů.
[69] Netýká se vikářů, kteří byli zvoleni za členy Staršovstva Členským shromážděním.

a) duchovní a etická (§ 242) způsobilost ke kazatelské službě;
b) absolvování vikariátu (§ 210 až § 214);
c) nejméně jednoroční služba v přiděleném Sboru (§ 213);
79. Uvedená služba zpravidla neprobíhá v mateřském Sboru vikáře.
d) písemný souhlas vikáře s Vyznáním víry;
e) získání doporučení Sborů, kde vikariát proběhl;
f) kladný výsledek věroučného rozhovoru v Radě nebo k tomu Radou pověřeném odboru (§ 186);
g) žádost Sboru o uspořádání volby za kazatele, příp. žádost Rady při službě kazatele v jiných službách (§ 225, § 228).

§ 215 Pokud vikář během doby vikariátu (§ 212) nezíská kazatelskou ordinaci nebo volitelnost za kazatele Církve bratrské, pokračuje v pozici vikáře pouze v případě, že získá souhlas Rady k dlouhodobé službě vikáře a Členské shromáždění jej zvolí za staršího Sboru. Mandát vikáře trvá pouze po dobu trvání mandátu staršího Sboru (§ 80) a současného trvání Služebního poměru (§ 229 až § 244), maximálně však šestnáct let od zahájení druhého roku vikariátu (§ 212).

Kazatelé

(6) K dalším podmínkám ustanovení za kazatele na Sboru patří vždy:
a) členství v Církvi bratrské;
b) volba v Členském shromáždění v souladu s Řádem;
c) složení příslušného slibu a veřejné uvedení do služby na Sboru.

Správce Sboru

§ 216 Je povinností Sboru zabezpečit správu Sboru volbou Staršovstva a správce Sboru. Správcem Sboru může být pouze ordinovaný kazatel (čl. 8 odst. 5 Ústavy), který byl zvolen v Členském shromáždění (§ 220), a který byl ustanoven Radou v instalačním shromáždění (§ 221; Zásady čl. 135). Sbor má jednoho správce Sboru. Ordinovaný kazatel může být instalován za správce Sboru nebo dalšího kazatele ve více Sborech současně při zachování podmínek § 23 a § 146.

§ 217 Pokud Sbor nemá správce Sboru, určí mu Rada administrátora z řad ordinovaných kazatelů nebo v případě potřeby[70] i z členů Staršovstva. Administrátor dočasně zastává zodpovědnost správce Sboru a plní jeho hlavní úkoly. Administrátor se jmenováním stává statutárním zástupcem Sboru (§ 79). Administrace se ukončuje dnem instalace (§ 221) správce Sboru.

§ 218 Zůstane-li Sbor déle než šest měsíců bez správce Sboru, nabídne Rada Sboru součinnost při jeho hledání. Trvá-li absence správce Sboru déle než dva roky, vede Rada se Staršovstvem na dané téma rozhovor.

§ 219 Obsazení uprázdněného kazatelského místa řeší Staršovstvo jednáním s ordinovanými kazateli (čl. 8 odst. 5 Ústavy), k součinnosti může přizvat Radu (jako celek) nebo předsedu Rady. Při rozhodování Staršovstva o personálním návrhu pro volbu nového správce Sboru nemá stávající správce Sboru hlasovací právo.

§ 220 Volbu správce Sboru (příp. dalšího kazatele) pořádá Rada na návrh Staršovstva. Volba probíhá v Členském shromáždění (§ 46, § 62), kterému vždy předsedá pověřený člen Rady[71] nebo Radou pověřený senior místně příslušného regionálního seniorátu. Volit lze pouze z osob, které splňují podmínky čl. 8. odst. 5 Ústavy a aktuálně nejsou v kázni podle § 252 stupně III a vyššího (§ 261). Při volbě správce Sboru (příp. dalšího kazatele) se hlasuje pouze o jednom kandidátovi, kterého k volbě navrhlo Staršovstvo (§ 219). Je-li navržený kandidát v daném Sboru zároveň Členem, nemá při volbě (§ 46, § 62) za správce Sboru (příp. dalšího kazatele) hlasovací právo. Volbu téhož kandidáta v témže Sboru lze opakovat[72] nejdříve za šest měsíců.

[70] Nepřesáhne-li taková administrace dobu tří měsíců, příp. po nezbytně nutnou dobu než bude určen administrátor z řad ordinovaných kazatelů.
[71] Přítomnost člena Rady nebo seniora se netýká předstihového hlasování (§ 62).
[72] Jedná se o opakování po příp. neúspěšné volbě.

80. Po zvolení je nutno stanovit termín instalačního shromáždění (§ 221), které se uskutečňuje do šedesáti dnů od převodu jeho členství do Sboru, příp. od data volby, pokud volený kazatel již členem Sboru je. Termín mezisborového převodu mzdy určuje Rada po uskutečněné volbě po dohodě s příslušnými Sbory.

§ 221 Zvolený správce Sboru (příp. další kazatel) je do služby uveden pověřeným členem Rady nebo Radou pověřeným seniorem místně příslušného regionálního seniorátu v instalačním shromáždění, při kterém skládá slib (Formuláře 14). Složením slibu vzniká kazateli příslušný mandát[73] (§ 232), zároveň se stává členem Staršovstva (čl. 8 odst. 6 písm. c) Ústavy; § 74). Od data instalace se počítají termíny působení kazatele ve Sboru (§ 236).

81. Instalovanému kazateli Rada vyhotoví osvědčení o instalaci ve Sboru.

§ 222 Správce Sboru nebo další instalovaný kazatel může být odvolán z kazatelské služby ve Sboru Členským shromážděním, kterému předsedá pověřený člen Rady.

§ 223 Zůstane-li správce Sboru po ukončení svého mandátu i nadále Členem ve stejném Sboru, není po dobu alespoň sedm let od ukončení jeho služby (§ 232, § 236) volitelný za staršího Sboru.

82. Bývalý správce Sboru se po uvedenou dobu pravidelně neúčastní jednání Staršovstva ani Místního staršovstva.

§ 224 Při střídání správce Sboru zajistí odcházející správce Sboru protokolární předání povinných dokumentů Sboru (§ 34) novému správci Sboru nebo administrátorovi.

Kazatelé v jiných službách

§ 225 Ordinovaný kazatel je v případě potřeby vyslán Konferencí nebo Radou do funkce v jiných službách (armáda, policie, vězeňství, zdravotní zařízení, školy, misie, diakonie apod.). Podmínkou takového vyslání je církví rozpoznané osobní povolání k této službě při současném splnění souvisejících podmínek. Ordinační pověření zůstává v těchto případech zachováno.

83. Vyslání se děje s modlitbou a vkládáním rukou předsedy Rady nebo jím pověřeného ordinovaného kazatele. Učitelé teologických předmětů, jsou-li zároveň ordinovanými kazateli, skládají ve školách zřízených Církví bratrskou nebo Sbory při vyslání do služby příslušný slib (Formuláře 18).

84. Kazatelům v jiných službách se doporučuje aktivní zapojení ve službě jednoho konkrétního Sboru (s příp. přiměřeným pracovním úvazkem).

§ 226 Pokud k přechodu kazatele do jiných služeb dojde z rozhodnutí kazatele bez uvedeného vyslání Církví bratrskou, může Rada v takovém případě dočasně odebrat volitelnost za kazatele v Církvi bratrské (čl. 8 odst. 4 Ústavy).

§ 227 O setrvání nebo uvolnění kazatele v jiných službách ze Služebního poměru (§ 229 až § 244) rozhoduje Rada s ohledem na jeho specifickou situaci.

85. Pokud je kazatel vyslán do funkce v jiných službách, zůstává ve spojení s Církví bratrskou kromě členství ve Sboru alespoň každoročním zasíláním zprávy o své činnosti Radě. Kazatel je zván na pastorální konference kazatelů a na setkání regionálního seniorátu.

Celocírkevní pracovníci

§ 228 Celocírkevní pracovníci pracují na vybraných úkolech přijatých Církví bratrskou (podle ustanovení čl. 4 odst. 6 Ústavy; § 42). O zřízení či zrušení místa pro službu celocírkevního pracovníka rozhoduje Konference na návrh Rady. Celocírkevní pracovníky jmenuje Rada z Členů, kteří splňují požadavky ustanovení § 242 a § 291 (s přihlédnutím k doporučení Dodatků v bodě 89), stanovuje jejich náplň práce a další podmínky činnosti, je oprávněna je také odvolat. Po svém jmenování skládají příslušný slib (Formuláře 19). Funkční období celocírkevních pracovníků je čtyřleté, neurčí-li Konference či Rada jinak.

86. Celocírkevní pracovníci jsou vybíráni z osob, které splňují odborné kvalifikační předpoklady (ordinace nebo např. vysokoškolské vzdělání v daném oboru).

87. Jestliže funkční období již zvoleného celocírkevního pracovníka má uplynout v době, kdy mu do pěti let vznikne nárok na starobní důchod, lze jeho funkční období prodloužit rozhodnutím Rady až do doby vzniku nároku na starobní důchod.

[73] Včetně zápisu do příslušného rejstříku.

88. Závazek části členského slibu (§ 292 nebo § 293) „nebudeš opouštět bohoslužby a shromáždění svého Sboru“ platí pro celocírkevní pracovníky (§ 228), vedoucí Účelových zařízení Církve bratrské (§ 190), kazatele v jiných službách (§ 225) a statutární zástupce Církve bratrské (§ 178) z důvodu jejich specifické služby po dobu trvání jejich Služebního poměru přiměřeně ve vztahu k Církvi bratrské jako celku, nicméně se doporučuje, a to zejména ordinovaným kazatelům, aktivní zapojení ve službě jednoho konkrétního Sboru.

Služební poměr

§ 229 Služební poměr určuje základní vymezení či specifika duchovní a jiné služby nezávisle na pracovněprávním či jiném obdobném vztahu v rámci Církve bratrské. Nutnou podmínkou pro výkon služby vybraných osob (§ 230) v rámci Církve bratrské je trvání jejich Služebního poměru.

§ 230 Osobami ve Služebním poměru s Církví bratrskou jsou osoby s diakonskou ordinací, vikáři, kazatelé (včetně správců Sborů), kazatelé v jiných službách (§ 225), administrátoři, celocírkevní pracovníci (§ 228), senioři, členové Rady, příp. další osoby určené Radou či Konferencí po dobu trvání svého mandátu. Uvedené osoby lze volit nebo jmenovat pouze z Členů a zároveň jen nejsou-li u nich v době volby uplatněna kázeňská opatření III. nebo IV. stupně (§ 252), a to při zachování dalších podmínek Řádu pro jmenování či volby.

89. Činnost v rámci Služebního poměru předpokládá schopnost zúčastněných osob (§ 230) pracovat v kolektivním orgánu (1K 16,16b) i přes příp. odlišné postoje či vyjádření ostatních (čl. 10 odst. 1 Ústavy).

§ 231 Mandát celocírkevního pracovníka (§ 228), seniora a člena Rady vzniká na základě volby ke dni zahájení funkčního období či jinak stanoveného termínu, pokud dotyčný složil příslušný slib (Formuláře). Mandát administrátora vzniká jmenováním Radou ke konkrétnímu termínu (§ 217).

§ 232 Mandát kazatele (příp. správce Sboru) ve Sboru vzniká ustanovením za kazatele v rámci instalačního shromáždění (§ 221), ve kterém složil příslušný slib (Formuláře 14), pokud byl dříve zvolen podle ustanovení § 220. Mandát vikáře vzniká ustanovením za vikáře v bohoslužebném shromáždění na základě jmenování Radou (§ 213), ve kterém složil příslušný slib (Formuláře 17). Mandát osoby s diakonskou ordinací vzniká složením příslušného slibu v bohoslužebném shromáždění (Formuláře 16a) na základě předchozího udělení diakonské ordinace ze strany Rady. Mandát kaplana vzniká složením příslušného slibu v bohoslužebném shromáždění (Formuláře 16b) na základě předchozího udělení kaplanské ordinace Radou a končí ukončením aktivní kaplanské služby v Armádě ČR, ve věznici, zdravotnickém zařízení příp. jiné složce státu.

§ 233 Ordinovaní kazatelé mají po pěti letech[74] nepřerušené služby v rámci Služebního poměru (§ 229 až § 244) nárok[75] na tři měsíce studijního volna. Pokud po uvedenou dobu byli zároveň v pracovním či obdobném poměru s Církví bratrskou, jedná se o volno placené[76]. O studijním volnu a jeho náplni rozhoduje Rada. Jeho termín musí být vždy odsouhlasen Staršovstvem[77]. Čerpání lze rozdělit na poloviny či třetiny, které mohou být čerpány nejpozději do tří let od zahájení čerpání jeho první části, jinak nárok na dočerpání zaniká. Další studijní volno lze čerpat nejdříve za pět let od zahájení čerpání jeho první části.

§ 234 Osoby s diakonskou ordinací, vikáři, kazatelé a administrátoři se ze své činnosti zodpovídají Staršovstvu a Členskému shromáždění. Osoby s diakonskou ordinací, vikáři, kazatelé, kazatelé v jiných službách (§ 225), senioři, celocírkevní pracovníci (§ 228) a jednotliví členové Rady se dále zodpovídají Radě jako celku. Celocírkevní pracovníci (§ 228) a členové Rady se zodpovídají i Konferenci.

§ 235 Na kazatele instalované ve Sborech, celocírkevní pracovníky (§ 228) a dlouhodobé vikáře se vztahuje požadavek duchovního a profesního růstu (§ 42; Zásady 169 až 173) podle rozhodnutí Rady.

---

[74] Počítáno od data ordinace.
[75] Nárok se netýká kazatelů, kterým je aktuálně uloženo kázeňské opatření III stupně.
[76] Ve výši aktuálního úvazku.
[77] V případě ordinovaných kazatelů, kteří nejsou instalováni ve Sboru, Radou.

90. Vzdělávání a osobnostní rozvoj kazatelů se uskutečňuje zejména prostřednictvím pastorálních konferencí, setkáními regionálního seniorátu (§ 119), studiem teologické literatury, čerpáním studijního volna (§ 233), příp. jiných vzdělávacích či formativních akcí.

91. Kazateli se doporučuje oznámit ve Sboru jeden den v týdnu, který zachovává jako den odpočinku (Zásady čl. 38 a 39).

§ 236 Mandát kazatele (příp. správce Sboru) podle ustanovení § 232 v jednom Sboru (resp. na jenom místě, uskuteční-li se změny podle čl. 4. odst. 4 nebo 10 Ústavy) je časově omezen. Rozhodná doba se počítá od ustanovení za kazatele v instalačním shromáždění (§ 232), ke které se připočte doba z předchozího působení během druhého a dalších roků vikariátu (§ 212), pokud vikariát probíhal ve stejném Sboru. Pokud výsledná délka rozhodné doby překročí šestnáct let, mandát kazatele (příp. správce Sboru) v daném Sboru zaniká. Výjimku na dobu určitou lze udělit postupem podle ustanovení § 237, nebo jestliže je kazatel ve věku, kdy mu do pěti let vznikne nárok na starobní důchod.

92. V případě přerušení činnosti kazatele na více než osm měsíců (např. z důvodu jednorázového vyslání do jiných služeb podle ustanovení § 225) rozhodne o úpravě délky rozhodné doby Rada.

§ 237 Prodloužit mandát kazatele (resp. správce Sboru) nad šestnáct let (§ 236) je možné pouze tehdy, pokud s tím kazatel, Staršovstvo, Členské shromáždění i Rada vysloví souhlas a to pouze jednou na předem stanovenou dobu. Hlasování Staršovstva a Členského shromáždění o příp. prodloužení mandátu kazatele, včetně hlasování podle § 238 probíhá vždy současně.

93. Hlasování Staršovstva probíhá v tomto případě v rámci Členského shromáždění na označené hlasovací lístky.

§ 238 Při Členských shromážděních v osmém a dvanáctém roce rozhodné doby (§ 236) se Členské shromáždění i Staršovstvo musí vyslovit k otázce, zda mandát kazatele (resp. správce Sboru) na základě ustanovení § 232 trvá i nadále. Pokud během rozhodné doby (§ 236) došlo v rámci příslušného Sboru ke změně zařazení kazatele (vikář, kazatel, správce Sboru), počítá se osmý a dvanáctý rok od ustanovení za kazatele v posledním instalačním shromáždění (§ 232). Odklad hlasování v takovém případě nemá vliv na výslednou délku rozhodné doby šestnácti let v daném Sboru.

§ 239 Hlasování (§ 238) není nutno konat, jestliže je kazatel v období pěti let před vznikem nároku na starobní důchod (§ 236). Po dosažení věku, při němž vzniká nárok na starobní důchod, se o trvání mandátu kazatele ve Sboru hlasuje každé čtyři roky[78]. K rozhodnutí o pokračujícím trvání mandátu je třeba získat potřebný počet hlasů v Členském shromáždění a zároveň ve Staršovstvu (§ 46, § 62, § 82). Kazatel, o jehož mandátu se hlasuje, nemá v tomto případě hlasovací právo. Pokud se rozhodnutí Členského shromáždění a Staršovstva neshodují, rozhodne o dalším postupu Rada, která v takovém případě bezodkladně vstoupí do jednání se Sborem, Staršovstvem i kazatelem. Pokud mandát kazatele nebude prodloužen, stanoví termín jeho ukončení Rada po dohodě s kazatelem a Staršovstvem, nejpozději však do osmnácti měsíců.

94. Doporučuje se, aby nejpozději v roce před hlasováním o pokračování mandátu kazatele (§ 238) proběhla reflexe služby kazatele jednotlivými Členy a to zejména v oblasti pastýřského doprovázení druhých, služby slovem a vlastní správy Sboru. Koordinací je pověřen místopředseda Staršovstva, neurčí-li Staršovstvo jinak.

95. Doporučuje se, aby starší Sboru a osoby ve Služebním poměru (§ 230) nezůstávaly ve svém úřadu déle než do konce kalendářního roku, v němž dosáhnou 72 let. Jednotlivé případy je vhodné posuzovat individuálně na základě rozhovoru, který je iniciován Radou (v případě starších Sboru Staršovstvem).

§ 240 Služební poměr příslušné osoby zaniká uplynutím funkčního období, vlastní písemnou rezignací, odvoláním ze strany orgánu, který osobu do Služebního poměru jmenoval, zvolil či jinak ustavil s uvedením důvodu a termínu, pozbytím členství v Církvi bratrské, příp. nesplněním zvláštních požadavků uvedených v § 242 a § 291. Mandát kazatele (resp. správce Sboru) zaniká také zrušením kazatelské ordinace (volitelnosti za kazatele v Církvi bratrské), příp. postupem podle ustanovení § 222 nebo § 236 až § 239. Mandát vikáře zaniká jeho ustanovením za kazatele Sboru

[78] Hlasování ve čtyřletých cyklech se týká pouze případů, kdy k instalaci kazatele ve Sboru došlo ještě před dosažením důchodového věku.

v rámci instalačního shromáždění[79], uplynutím stanovené doby vikariátu (§ 212) nebo jiným rozhodnutím Rady.

§ 241 Služební poměr příslušné osoby (§ 230) může Rada pozastavit také v důsledku kázeňského opatření (§ 260 a § 261). Jedná-li se však o osobu, která není ordinovaným kazatelem, může Rada v důsledku kázeňského opatření (§ 260 a § 261) Služební poměr i ukončit.

§ 242 S přihlédnutím ke zvláštnímu poslání osob ve Služebním poměru (zejména k rozsahu a dopadu jejich působení na společenství Církve bratrské a ve společnosti) musí tyto osoby (§ 230) splňovat zvláštní požadavky, které určují dokumenty (čl. 9 Ústavy) nebo orgány Církve bratrské (čl. 6 a 7 Ústavy). Za nesplnění zvláštních požadavků, které jsou důvodem k ukončení Služebního poměru a odvolání osob ze služby v Církvi bratrské se mezi jinými kázeňskými případy (§ 241) řadí manželská nevěra, jednání, které je v rozporu s požadavkem nerozlučitelnosti manželství, opakovaný sňatek[80], sexuální život s osobami stejného pohlaví, šíření sektářského učení nebo jednání, které hrubým způsobem a opakovaně porušuje Vyznání víry, Zásady (čl. 9 odst. 5 Ústavy) či další etická pravidla uznávaná Církví bratrskou (čl. 7 odst. 1 Ústavy; § 291), stejně jako nerespektování uloženého kázeňského opatření (§ 252, § 260 a § 261).

96. Správce Sboru, předseda, místopředsedové Rady ctí své předchůdce (resp. nástupce) a nevyjadřuje se k jeho osobě negativně. Výjimku tvoří rámec řádného zasedání Staršovstva nebo Rady. Osoba vykonávající Služební poměr zachovává ve veřejném prostoru loajalitu vůči svým kolegům, svému Sboru (Radě) a nepoškozuje dobré jméno Církve bratrské jako celku.

97. Nedoporučuje se, aby minulý kazatel vykonával pastorační, poradenskou či obdobnou službu Členů Sboru, ve kterém v minulosti sloužil, kromě případů zpovědního rozhovoru (§ 24, § 207 a § 208) nebo případů, kdy je o součinnost požádán současným kazatelem (správcem Sboru). Služba při specifických shromážděních (sňatky, pohřby apod.) na předcházejícím Sboru a příp. služba slovem vyžaduje ze strany předchozího kazatele dohodu se současným správcem Sboru (příp. Staršovstvem).

§ 243 Ke sjednání či ukončení[81] pracovního poměru či obdobné smlouvy[82] na činnost[83] vikáře, kazatele, celocírkevního pracovníka (§ 228), včetně faktického výkonu činností správce Sboru, administrátora, seniora a člena Rady je oprávněna pouze Rada. Zánik Služebního poměru je důvodem k jednání o rozvázání pracovněprávního vztahu či obdobné smlouvy. Ke sjednání či ukončení pracovní či obdobné smlouvy Sboru s ordinovaným kazatelem, který není v daném Sboru instalován, je oprávněno Staršovstvo za podmínky, nenahrazuje-li taková služba výkon činností vikáře, kazatele, administrátora či správce Sboru a vysloví-li s tím písemný souhlas správce Sboru (administrátor) a Rada.

§ 244 Vikáři, kazatelé, celocírkevní pracovníci (§ 228), senioři (§ 121) a statutární zástupci Církve bratrské (§ 178) mohou být v době trvání Služebního poměru (§ 229 až § 244) zaměstnáni jinými domácími či zahraničními subjekty, samostatně podnikat, příp. vykonávat další výdělečnou, obchodní či jinou činnost, pokud je to slučitelné s výkonem jejich funkce. Jednotlivá Staršovstva jsou pro souběh uvedené činnosti se Služebním poměrem kazatelů a vikářů v rámci Sboru oprávněna stanovit podmínky či kritéria. Totéž platí pro Radu, jedná-li se o celocírkevní pracovníky (§ 228), statutární zástupce Církve bratrské (§ 178) nebo seniory (§ 121), kteří nejsou zároveň instalováni za kazatele ve Sboru.

98. Součet pracovních úvazků či obdobných smluv u uvedených osob v rámci Církve bratrské a Sborů by neměl překročit výši jednoho celého úvazku.

§ 245 Žádá-li o zařazení do Služebního poměru osoba, jejíž Služební poměr dříve zanikl, rozhoduje v takovém případě Rada při současném splnění všech podmínek, které příslušné osobě (§ 230) určují vznik Služebního poměru.

---

[79] Bez ohledu na datum kazatelské ordinace nebo uznání volitelnosti za kazatele Církve bratrské.

[80] Nevztahuje se na případy po příp. ovdovění.

[81] Zejména při zániku Služebního poměru v Církvi bratrské, ztráty příslušného mandátu, z kázeňských důvodů apod.

[82] Příp. i činnost na základě Dohody, živnostenského oprávnění apod.

[83] Jedná se zejména o výkon „faktické činnosti“ vikáře, kazatele aj., byť by byla formálně označena jiným názvem.

Článek 9 – Dokumenty Církve bratrské

(1) Církev bratrská jako duchovní společenství vytváří pro svou činnost závazné a základní dokumenty. Dokumenty a usnesení Církve bratrské a Sborů musí být vždy a v prvé řadě podřízeny biblickým principům.

(2) Situace, které nejsou popsány v závazných nebo základních dokumentech Církve bratrské, posuzuje a v nich rozhoduje podle charakteru záležitosti samostatně buď Staršovstvo, Členské shromáždění, Rada, Konference nebo Společná konference.

(3) Nejvyšším závazným dokumentem pro celou Církev bratrskou je Ústava Církve bratrské.

(4) Mezi závazné dokumenty Církve bratrské patří Jednací řád Společné konference i platná usnesení Společné konference. Platná usnesení Konference jsou závazná pro příslušné Zemské církve (čl. 5 Ústavy) a všechny její Členy, Sbory či orgány.

(5) Duchovní zásady Církve bratrské jsou základním duchovním dokumentem Církve bratrské.

(6) Další církevní dokumenty jsou odvozovány z Ústavy, se kterou nesmějí být v rozporu. Řád, který rozvádí ustanovení Ústavy, je závazný pro příslušnou Zemskou církev (čl. 5 Ústavy) a všechny její Členy či orgány. Jednotlivé Zemské církve si dále rozpracovávají ustanovení Řádu, bohoslužebné a jiné formuláře, případně stanoví prováděcí pokyny či doporučení ve svých jiných dokumentech, jakými jsou např. Agenda, stanoviska a vyjádření Rady apod.

§ 246 Není-li závaznými dokumenty (čl. 9 Ústavy), Společnou konferencí či Konferencí určeno jinak, vydává Rada směrnice či jiné závazné pokyny upravující výkon nebo jiný způsob činnosti vztahující se ke specifickým povinnostem či potřebám osob, regionálních seniorátů, Sborů, Účelových zařízení nebo dalších orgánů (odbory Rady, Konference aj.). Vybraným osobám stanovuje další podmínky či jiná kritéria činnosti, způsob jejich finančního ohodnocení nebo poskytování naturálních požitků (včetně služebního bydlení) v rámci Církve bratrské.

§ 247 Dodatky (body 1 až 102), které rozvádějí ustanovení Řádu, mají doporučující či vysvětlující charakter. Jejich další znění upravuje svým usnesením Komise pro Řád, pokud si takový postup nevyhradila do své působnosti Konference.

§ 248 Bohoslužebná agenda obsahuje bohoslužebný řád, na který navazují příslušné formuláře (Formuláře 1 až 24). Její znění[84], které má doporučující charakter, schvaluje či jinak upravuje Rada.

(7) Výklad eventuálně sporných ustanovení Ústavy a usnesení Společné konference přináleží Konferenci (čl. 6 odst. 1–2), přičemž jejich závazný a konečný výklad přináleží pouze Společné konferenci, která svým výkladem předchozí výklady v dané záležitosti ruší.

§ 249 Výklad eventuálně sporných ustanovení Řádu a usnesení Konference přináleží Komisi pro Řád (§ 134). Jejich závazný a konečný výklad přináleží pouze Konferenci, která svým výkladem předchozí výklady v dané záležitosti potvrzuje, nahrazuje nebo ruší.

Kázeňská opatření

(8) Porušování jednotlivých ustanovení popsaných v dokumentech podle čl. 9 Ústavy ze strany orgánů Církve bratrské či Sboru nebo Členů, jakož i jednání či způsob života odporující biblickým principům podléhá kázni Církve bratrské. Podrobnosti stanoví Řád.

§ 250 Cílem kázeňských opatření je vedení k pokání. Je nutno je provádět včas, s láskou a mírností, ale i důsledně a rozhodně s vědomím, že jde v prvé řadě o obnovu člověka v Kristu a pomoc znovu nalézt principy Božího království (Mt 18,15-17; 1K 11,31-32; Žd 12,7-9).

§ 251 Mezi kázeňské případy se řadí zejména setrvávání Člena v hříchu, způsob života odporující principům Písma svatého, porušování manželských slibů či řádů, jako i další jednání, které je v hrubém rozporu s principy, věroukou a etikou Církve bratrské, které jsou vyjádřeny ve Vyznání víry (čl. 1 Ústavy), Zásadách (čl. 9 odst. 5 Ústavy) či členském slibu.

§ 252 Kázeňská opatření mají těchto pět stupňů:

[84] Včetně navazujících formulářů.

I) Osobní napomenutí bratrem nebo sestrou, kteří vědí o špatném jednání.
II) Napomenutí kazatelem (v případě osob uvedených v § 260 předsedou Rady) nebo pověřeným členem Staršovstva (Rady) v přítomnosti jednoho nebo dvou svědků, nejlépe dalších členů Staršovstva (Rady).
III) Napomenutí před Staršovstvem (Radou) s dočasným odvoláním ze služby (§ 76, § 77 a § 186 aj.) a možným pozastavením účasti na večeři Páně.
IV) Pozastavení členství v Církvi bratrské se ztrátou členských práv (§ 24 až § 26) včetně pozastavení práva rozhodovat ve všech orgánech Církve bratrské[85] nebo být do nich jmenován či volen.
V) Ukončení členství v Církvi bratrské (čl. 3 odst. 5 Ústavy). Takové rozhodnutí nabývá účinnosti dnem jeho převzetí nebo odmítnutí převzetí.

§ 253 Ve výjimečných případech může Staršovstvo odmítnout vstup osob, a to včetně těch, jejichž členství v Církvi bratrské bylo ukončeno, do společných shromáždění (1K 5,11; Ř 16,17) nebo do míst konání dalších akcí organizovaných Sborem.

§ 254 O uložení kázeňského opatření ve stupních II a III rozhoduje Staršovstvo nebo u Členů Samostatné stanice (§ 38) Místní staršovstvo (a to i v případě, jedná-li se o staršího Sboru nebo Samostatné stanice), v případě osob ve Služebním poměru (§ 230) pouze Rada. O uložení kázeňského opatření ve stupních IV a V rozhoduje pouze Staršovstvo, přičemž v případě osob ve Služebním poměru (§ 230) tak může učinit, až pokud jim byl ze strany Rady Služební poměr (§ 261) ukončen. Rozhodnutí o uložení kázeňského opatření dle § 252 stupně III až V musí být v písemné formě doručeno Členu, jehož se týká, a oznamuje se rovněž v Členském shromáždění. Rozhodnutí o uložení kázeňského opatření dle § 252 stupně IV a V se v případě Členů jmenovaných či zvolených do orgánů Církve bratrské[86] oznamuje i Radě. Rozhodnutí obsahuje výrok, odůvodnění, poučení o možnosti odvolání, datum a podpis statutárního zástupce Sboru (§ 79) nebo předsednictva Rady (§ 177).

§ 255 Proti uložení kázeňských opatření podle § 252 stupňů III až IV se Člen může odvolat podle Odvolacího řádu (§ 267 až § 273). Taktéž může postupovat i osoba, jejíž členství v Církvi bratrské bylo ukončeno podle stupně V.

§ 256 Kázeňská opatření podle § 252 stupně III a IV lze uložit pouze na dobu určitou (Dodatky 99) při zachování podmínky ustanovení § 258. Orgán, který kázeňské opatření uložil, má v takovém případě povinnost pokusit se kázněného Člena kontaktovat nejpozději při vypršení stanovené doby. Po uplynutí stanovené doby je orgán, který kázeňské opatření uložil, povinen záležitost znovu projednat. Kázeňské opatření lze uložit opakovaně. Stupeň opatření se volí podle závažnosti a okolností případu.

99. Zpravidla nepřesahující dobu dvanácti kalendářních měsíců.

§ 257 Staršovstvo má povinnost pokusit se pastýřsky kontaktovat Člena, který přerušil pravidelný kontakt se Sborem. V případě, že Člen na více než jeden kalendářní rok přerušil kontakt se Sborem bez akceptovatelného vysvětlení, rozhodne Staršovstvo o pozastavení nebo ukončení členství (§ 252).

§ 258 Kázeňské opatření zruší orgán, který jej uložil (příp. Staršovstvo Sboru, do kterého byl Člen převeden), pokud bylo dosaženo osobní nápravy a došlo k jednání směřujícímu k nápravě způsobené újmy, bylo-li třeba.

§ 259 Je-li přijímána za Člena osoba, jejíž členství v Církvi bratrské zaniklo, rozhoduje o potřebě složení členského slibu (§ 292 nebo § 293) Staršovstvo.

Kázeňská opatření vybraných osob

[85] Tj. v orgánech Sboru, regionálního seniorátu, Rady, Konference nebo Společné konference.

[86] Jedná se zejména o členy Seniorátního shromáždění, odborů Rady, konferenčních komisí, zaměstnanců ústředí Církve bratrské nebo orgánů Účelových zařízení Církve bratrské, kteří nejsou ve Služebním poměru. Rada v případě potřeby informuje o uložení uvedeného kázeňského opatření i další osoby či orgány Církve bratrské (např. seniora, Komisi pro volbu Rady, předsednictvo Konference nebo Společné konference apod.).

§ 260 Na osoby ve Služebním poměru (§ 230) má Církev bratrská přísnější měřítka než se kladou na Člena (1Tm 3,2–7; 2Tm 2,4; 2,24; Tt 1,6). Tyto osoby podléhají v době trvání jejich Služebního poměru (§ 229 až § 244) kázeňsky Radě, která má právo je napomínat, udělovat jim kázeňská opatření v rozsahu stupňů II a III podle ustanovení § 252 a v případě potřeby stanovit termín nápravy.

§ 261 V případě, že Rada uloží osobě ve Služebním poměru III. stupeň kázeňského opatření, je oprávněna kázněnou osobu odvolat ze služby v Církvi bratrské (ukončit Služební poměr), příp. projednat její přemístění, dočasně odebrat ordinaci nebo volitelnost za kazatele (čl. 8 odst. 4 Ústavy). Rozhodnutí o udělení kázeňského opatření stupně III Rada uvedeným osobám oznamuje písemně a informuje o něm ordinované kazatele na kazatelské konferenci i Staršovstvo příslušného Sboru. Proti rozhodnutí Rady se může kázněná osoba odvolat ke Konferenci podle Odvolacího řádu (§ 268). Pokud ani po ukončení Služebního poměru při uložení kázeňského opatření podle stupně III není u dotyčné osoby dosaženo nápravy, předá Rada záležitost s návrhem na další postup příslušnému Staršovstvu, které je oprávněno dotyčné osobě, které byl ukončen Služební poměr (§ 254), uložit vyšší stupeň kázeňského opatření.

Správní opatření

§ 262 Správní řízení vedoucí k vydání správního opatření (§ 264) je obdobou kázeňského řízení. Správní řízení koná v případě potřeby Konference vůči Radě, Sboru či Samostatné stanici, Rada vůči Sboru či Samostatné stanici nebo zřizovatel vůči Účelovému zařízení (§ 266).

§ 263 Stupeň správního opatření (§ 264) se volí od nejnižšího a to pouze postupně s ohledem na závažnost či důsledky jednání proti závazným dokumentům (čl. 9 Ústavy).

§ 264 Správní opatření má tyto stupně:

I. Upozornění na jednání proti principům Písma (čl. 10 odst. 1 Ústavy), závazným dokumentům (čl. 9 Ústavy) nebo jednání odporující poslání Sboru (čl. 4 odst. 3 Ústavy).

II. Napomenutí a výzva ke zjednání nápravy s určením termínu (max. však dvanáct měsíců).

III. Odvolání Rady Konferencí. V případě Sboru (Samostatné stanice) jiné opatření na základě rozhodnutí Konference (čl. 4 odst. 4 Ústavy).

§ 265 Rozhodnutí o uložení správního opatření musí být písemné. Správní řízení je ukončeno, pokud bylo dosaženo nápravy. Při udělení stupně II se Sbor (Samostatná stanice), jedná-li se o správní řízení ze strany Rady, může odvolat ke Konferenci podle ustanovení § 268.

§ 266 Způsob kontroly a možnosti zjednání nápravy v Účelovém zařízení nebo škole určuje jeho zřizovatel samostatně.

Článek 10 – Další ustanovení

(1) Rozhodování se v Církvi bratrské a ve Sborech děje především prostřednictvím volených či jinak ustavených kolektivních orgánů. Pravidla volby a hlasování stanoví Řád nebo příslušný jednací řád. Při rozhodování je třeba vždy dbát biblických principů.

Odvolací řád

(2) Řád stanoví odvolací právo. Odvolání ke Společné konferenci je možné pouze v případech uvedených v ustanovení čl. 9 odst. 7.

§ 267 Proti rozhodnutí Staršovstva se Člen nebo osoba, jejíž členství v Církvi bratrské bylo ukončeno podle stupně V (§ 252) může odvolat (§ 270) k Členskému shromáždění. Proti rozhodnutí Místního staršovstva se Člen Samostatné stanice může odvolat (§ 270) k Místnímu členskému shromáždění. Přesahuje-li záležitost rámec Sboru, může se Člen odvolat proti rozhodnutí Členského shromáždění k Radě. Totéž platí o odvolání Člena proti rozhodnutí Místního členského shromáždění.

§ 268 Proti rozhodnutí Rady (včetně případů podle § 265 a § 280) se Sbor může odvolat (§ 270) ke Konferenci. Totéž platí i pro Samostatnou stanici, podává-li odvolání proti odebrání statutu Samostatné stanice (§ 89), nebo správnímu opatření (§ 265). Proti rozhodnutí Rady se ke Konferenci může odvolat i osoba uvedená v § 260, jedná-li se o odvolání proti kázeňskému opatření (§ 261).

§ 269 Proti rozhodnutí Konference se může Sbor nebo Rada odvolat ke Společné konferenci pouze v případě, jedná-li se o rozhodnutí související s výkladem eventuálně sporných ustanovení Ústavy a usnesení Společné konference (čl. 10 odst. 2 Ústavy).

§ 270 Odvolání může podat pouze ten Člen či Sbor, jehož se týká rozhodnutí, proti kterému se odvolává. Odvolání se podává v písemné formě s udáním důvodu.

§ 271 Odvolání ke Staršovstvu, Místnímu členskému shromáždění, Členskému shromáždění a k Radě je možno podat v termínu do třiceti dnů od převzetí rozhodnutí. Odvolání ke Konferenci nebo Společné konferenci je nutno podat alespoň jeden měsíc před zahájením nejbližší Konference. Odvolání nemá odkladný účinek.

§ 272 Odvolání k Členskému shromáždění podává Člen prostřednictvím Správce sboru nebo místopředsedy Staršovstva, odvolání k Radě prostřednictvím předsedy nebo místopředsedy Rady. Odvolání ke Konferenci podává Staršovstvo prostřednictvím předsednictva Konference (§ 131). Odvolává-li se Sbor ke Konferenci, postupuje předsednictvo Konference podle ustanovení § 158. Odvolává-li se Člen k Radě nebo Sbor ke Konferenci v souvislosti s výkladem závazných dokumentů (čl. 9 Ústavy), zasílá odvolání v kopii také předsedovi Komise pro Řád (§ 134), která je v takovém případě povinna do jednoho měsíce poskytnout Radě nebo Konferenci své stanovisko (§ 249). Odvolání ke Společné konferenci se podává prostřednictvím Rady.

§ 273 Odvolací orgány musí odvolání projednat a rozhodnout o něm bez zbytečného odkladu. Rozhodnutí o odvolání musí být písemné. Rozhodnutí obsahuje výrok, odůvodnění, poučení o případné možnosti dalšího odvolání, pokud je přípustné. Rozhodnutí dále obsahuje datum a podpis statutárního zástupce Sboru (§ 79) nebo člena předsednictva Rady (§ 177). Rozhodnutí je doručeno odvolateli do tří měsíců od přijetí odvolání; to neplatí o rozhodnutí, o kterém rozhoduje Konference nebo Společná konference.

Hospodaření

§ 274 Zdrojem příjmů Sboru a Církve bratrské jsou bezúplatná nabytí, příspěvky a dary od fyzických a právnických osob a další příjmy (např. z prodeje a pronájmu movitého, nemovitého a nehmotného majetku, úroky z vkladů, příjmy z podnikání nebo jiné výdělečné činnosti, jsou-li doplňkovou činností[87], dotace, půjčky, příspěvky z fondu, nadací, sbírek apod.).

100. Vznikne-li ve Sboru potřeba vytváření rozpočtu, určí jeho pravidla Členské shromáždění na návrh Staršovstva.

§ 275 Za hospodaření a majetek Sboru odpovídá Staršovstvo, za hospodaření a majetek právního subjektu Církev bratrská Rada. Zápůjčky z majetku Sboru nebo Církve bratrské jsou přípustné pouze v případě humanitárních či sociálních důvodů. To se netýká zápůjček mezi Sbory nebo mezi Radou a Sbory.

§ 276 Statutární zástupci Sboru a další zodpovědné osoby zachovávají mlčenlivost o výši jednotlivě přijatých adresných darů poskytnutých Sboru ze strany jednotlivých Členů nebo jiných dárců. Toto opatření se nevztahuje na souhrnná (statistická, průměrná apod.) data.

§ 277 U příspěvků a darů (§ 274) poskytnutých Sboru nevzniká nárok na jejich vrácení s výjimkou případů stanovených zákonem[88].

[87] § 15a odst. 4 zákona 3/2002 Sb. ve znění pozdějších předpisů.
[88] § 2068 až 2075 zákona 89/2012 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

§ 278 Podnikání a jiná výdělečná činnost právnických osob (§ 3) vedle obecně prospěšné činnosti charitativní, sociální nebo zdravotnické mohou být pouze jejich doplňkovou činností za účelem naplnění poslání Sboru (čl. 4 odst. 3 Ústavy) nebo Církve bratrské jako celku.

§ 279 Sbor hospodaří s majetkem, který se dělí na:

a) základní nemovitý majetek Sboru (modlitebny, sborové domy, služební byty a další nemovitosti určené k bydlení kazatelů, vikářů, statutárních zástupců Církve bratrské (§ 178), celocírkevních pracovníků (§ 228), prostory sloužící k bohoslužbám, ke vzdělávání či výuce, pastoraci, diakonii a evangelizaci včetně souvisejících pozemků);

b) ostatní nemovitý majetek Sboru, tj. nemovitý majetek, jiný než základní nemovitý majetek Sboru (§ 279 písm. a);

c) ostatní majetek Sboru, tj. zejména peníze, movitý majetek, práva a pohledávky.

§ 280 Staršovstvo je oprávněno rozhodnout o nájmu nemovitého majetku Sboru, jedná-li se o zajištění bydlení ve služebním bytě nebo poskytnutí kanceláře pro osoby ve Služebním poměru (§ 230), zaměstnance Sboru nebo jeho Účelového zařízení, nebo jedná-li se o nájem na dobu určitou nepřesahující dobu čtyř let. O jiném nakládání (§ 281) s nemovitým majetkem Sboru rozhoduje Členské shromáždění. K platnosti rozhodnutí Členského shromáždění, pokud se týká nakládání (§ 281) se základním nemovitým majetkem Sboru (§ 279 písm. a), je třeba písemného souhlasu Rady. Žádost podává Staršovstvo, přičemž Rada o ní musí rozhodnout ve lhůtě šedesáti dnů, jinak se má za to, že byl dán její souhlas s nakládáním se základním nemovitým majetkem Sboru. Majetkové hodnoty získané takovým nakládáním lze užít pouze k účelu stanovenému Členským shromážděním, který rovněž získal souhlas Rady. Proti rozhodnutí Rady je možné se odvolat podle odvolacího řádu.

§ 281 Nakládáním se základním nemovitým majetkem Sboru (§ 279 písm. a) nebo Církve bratrské (§ 284 písm. a) se rozumí zejména realizace převodu majetku (tj. prodeje, směny, darování, výpůjčky) a dále zřizování věcných břemen, práva stavby, nájmu na dobu neurčitou, nájmu na dobu určitou přesahující délku funkčního období Staršovstva (Rady), celkové rekonstrukce či demolice objektu.

§ 282 O nakládání (§ 281) s ostatním majetkem Sboru (§ 279 písm. c), tj. zejména s penězi, movitým majetkem, právy a pohledávkami Sboru, rozhoduje Staršovstvo, které tímto může pověřit hospodáře. Nakládání s majetkovými hodnotami, které přesahují polovinu ročního rozpočtu Sboru, vyžaduje předchozí souhlas nebo zmocnění Členského shromáždění.

§ 283 Pro platnost právního jednání, kterým se získává, zcizuje nebo zastavuje nemovitý majetek Sboru a pro nakládání s právy, s dluhy či movitými věcmi v hodnotě nad čtyřnásobek průměrné hrubé měsíční mzdy v České republice se vyžaduje podpis nejméně dvou statutárních zástupců Sboru (§ 79). Tím není dotčeno ustanovení § 280 až § 282. Listiny o jiných právních jednáních podepisuje samostatně kterýkoliv statutární zástupce Sboru.

§ 284 Církev bratrská hospodaří s majetkem, který se dělí na:

a) základní nemovitý majetek Církve bratrské (nemovitosti celocírkevního významu, služební byty a kanceláře a další nemovitosti určené k potřebám Rady, statutárních zástupců Církve bratrské (§ 178), celocírkevních pracovníků (§ 228), ke vzdělávání či výuce, pastoraci, diakonii a evangelizaci včetně souvisejících pozemků) a

b) ostatní nemovitý majetek Církve bratrské, tj. nemovitý majetek, jiný než základní nemovitý majetek Církve bratrské (§ 284 písm. a) a

c) ostatní majetek Církve bratrské, tj. zejména peníze, movitý majetek, účelové fondy, práva a pohledávky.

§ 285 Rada je oprávněna rozhodnout o nájmu nemovitého majetku Církve bratrské, jedná-li se o zajištění bydlení ve služebním bytě nebo poskytnutí kanceláře pro osoby ve Služebním poměru (§ 230), zaměstnance Církve bratrské nebo jejího Účelového zařízení, nebo jedná-li se o nájem na dobu určitou nepřesahující dobu čtyř let. O jiném nakládání (§ 281) s nemovitým majetkem

Církve bratrské rozhoduje pouze Konference (§ 149). Majetkové hodnoty získané takovým nakládáním lze užít pouze k účelům stanoveným Konferencí. V naléhavých případech může být souhlas Konference nahrazen předchozím písemným souhlasem alespoň dvou třetin všech Sborů na základě rozhodnutí Staršovstev.

§ 286 O nakládání (§ 281) s ostatním majetkem Církve bratrské (§ 284 písm. c), tj. zejména s penězi, movitým majetkem, účelovými fondy, právy a pohledávkami Církve bratrské, rozhoduje Rada, která tímto může pověřit ředitele kanceláře Rady nebo další zaměstnance ústředí (§ 188), nerozhodne-li v dané věci Konference jinak. Nakládání s majetkovými hodnotami, které přesahují roční rozpočet Rady, vyžaduje předchozí souhlas nebo zmocnění Konference.

§ 287 Pro platnost právního jednání, kterým se získává, zcizuje nebo zastavuje nemovitý majetek Církve bratrské a pro nakládání s právy, s dluhy či movitými věcmi v hodnotě nad desetinásobek průměrné hrubé měsíční mzdy v České republice se vyžaduje podpis nejméně dvou statutárních zástupců Církve bratrské (§ 178). Tím není dotčeno ustanovení § 285 a § 286. Listiny o jiných právních jednáních podepisuje samostatně kterýkoliv statutární zástupce Církve bratrské.

101. Nemovitý majetek Církve bratrské, Sborů a Účelových se doporučuje pojistit na základní pojistná rizika včetně pojištění odpovědnosti za škodu.

§ 288 Revize hospodaření Církve bratrské a Účelových zařízení Církve bratrské, Sborů a Účelových zařízení Sborů konají revizoři hospodaření (§ 131 a § 70) nejméně jednou ročně. V Účelových zařízeních lze revizi hospodaření zabezpečit též prostřednictvím orgánu zřízeného za tímto účelem (např. dozorčí radou), příp. auditem; výsledky kontrol jsou s případnými doporučeními předkládány[89] Výroční konferenci (jedná-li se o revizi hospodaření Sboru nebo Účelového zařízení Sboru Výročnímu členskému shromáždění[90]) formou písemné zprávy.

Společná ustanovení pro jednání

§ 289 Jednání orgánů Církve bratrské a Sboru (čl. 6 odst. 1 Ústavy) jsou neveřejná, není-li jimi určeno jinak. Žádný z členů orgánů Církve bratrské, regionálního seniorátu ani Sboru nedisponuje právem veta. Ve specifických případech si statutární zástupce Sboru nebo Rady může vyžádat odklad hlasování do příštího jednání, kterému se vyhoví.

102. Mezi specifické případy se řadí např. případy, kdy je vhodné prověřit širší souvislosti projednávané záležitosti, soulad s platnými zákony apod.

Vstup do likvidace

§ 290 V případě zániku Církve bratrské určí Rada z členů Rady Likvidační komisi a jejího předsedu, dále určí závazné zásady likvidace, způsob jejího provedení a naložení s likvidačním zůstatkem. Po dobu likvidace náleží Likvidační komisi pravomoc, která jinak přísluší Radě. Předsedovi Likvidační komise náleží pravomoc předsedy Rady, jeho zástupci pravomoc prvního a druhého místopředsedy Rady. V případě zániku Sboru určuje způsob jeho likvidace svým usnesením Rada, není-li Konferencí určeno jinak. Při likvidaci Účelového zařízení se přiměřeně postupuje podle ustanovení Občanského zákoníku. Likvidátora povolá zřizovatel Účelového zařízení.

Jiná ustanovení

(3) Církev bratrská a Sbory jsou politicky nestranické.

§ 291 Vikáři, kazatelé, celocírkevní pracovníci (§ 228), senioři (§ 121) a statutární zástupci Církve bratrské (§ 178) nesmějí být v době trvání svého Služebního poměru (§ 229 až § 244) členy politických stran a hnutí. Není rovněž přípustné překrývání jejich Služebního poměru s prací v orgánech komunální či státní politiky, které vyžadují pracovní úvazek nebo jeho obdobu, nebo ve vedení odborových svazů. Pokud jsou uvedené osoby zvoleny do orgánů politických stran

[89] Prostřednictvím Rady.
[90] Prostřednictvím Staršovstva.

či hnutí či vedení odborových svazů, je jim Radou na příslušné období pozastaven Služební poměr. Při kandidatuře do místních zastupitelských orgánů se případ posuzuje vždy jednotlivě, přičemž činnost v nich je možná pouze při shodném stanovisku Staršovstva a Rady.

(4) Zemské jazykové verze Ústavy jsou rovnocenné.

Závěrečná ustanovení

Ústava nabývá účinnosti dnem jejího schválení dne 10. 5. 2013. Toto vydání obsahuje změny a doplňky[91] přijaté Společnou konferencí dne 12. 11. 2016 a 23. 11. 2019.

Řád (včetně přílohy) nabývá účinnosti dne 1. 1. 2017. Toto vydání obsahuje změny přijaté Konferencemi ve dnech 12. 5. 2017, 11. 5. 2018, 17. 5. 2019 a 19. 6. 2021.

Příloha Ústavy – ordinační slib

Kazatel je nejprve vyzván k podpisu osobního souhlasu s Vyznáním víry.

Slovo ke kazateli:

Milý bratře,

církev tě povolává do kazatelské služby na základě obdarování, které u tebe rozpoznala. Dnes máš být ordinován za kazatele evangelia v Církvi bratrské. Tím na sebe převezmeš důležité poslání. Ptám se tě proto: Vyznáváš před Bohem a církví, že tvůj život náleží Pánu Ježíši Kristu a že jej chceš následovat oddanou kazatelskou službou? Jestliže takto vyznáváš, odpověz: **Vyznávám!**

Věříš, že sám Bůh tě povolal a vystrojil Duchem svatým ke kazatelské službě ve své církvi, abys tak v lásce sloužil Bohu a lidem? Jestliže takto věříš, odpověz: **Věřím!**

Vlastní slib:

Slibuješ, že s Boží pomocí budeš věrně a opravdově zvěstovat Boží slovo a sám se mu též ochotně podřizovat. Budeš sloužit bratřím a sestrám svátostmi křtu a večeře Páně. Budeš věrně a nestranně konat pastýřskou službu a zachovávat zpovědní tajemství. Vyvaruješ se všeho, co by mohlo narušovat bratrství, řád a jednotu v církvi. Slibuješ, že budeš pilný v osobním studiu Písma svatého a v modlitbách. Budeš zachovávat Vyznání víry Církve bratrské a její základní i závazné dokumenty. Jestliže tak slibuješ, odpověz (slovy): **S pomocí Boží slibuji!**

Ordinující vyzve vybrané ordinované kazatele, aby na bratra vložili ruce, modlili se za něj a žehnali mu. Následují modlitby kazatelů a požehnání.

Pověření a zmocnění:

Tímto jsi tedy pověřen ke službě slova a svátostí. Slyš apoštolské slovo: *„Před Bohem a Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, tě zapřísahám pro jeho příchod a jeho království: Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování. Buď ve všem střízlivý, snášej útrapy, konej dílo zvěstovatele evangelia a cele se věnuj své službě. Dávej pozor na své jednání i na své učení. Buď v tom vytrvalý. Tak posloužíš ke spasení nejen sobě, ale i svým posluchačům.“* Milý bratře, prohlašuji tě za kazatele a služebníka Božího slova a Kristových svátostí. Pán Bůh ti žehnej v této službě. Amen.

Následuje podání ruky nově ordinovaného kazatele ordinujícím (kazatelům, případně starším Sboru).

[91] Příloha Ústavy.

Příloha Řádu – křestní a členský slib:

§ 292 Členský slib podle čl. 3 odst. 1 písm. f) Ústavy pro **dosud nepokřtěné** (§ 17) je rozčleněn na část a) před křtem a část b) po křtu.

a) první část slibu

Před křtem:

Milý bratře (sestro),

požádal jsi církev o křest, protože jsi uvěřil evangeliu, že Ježíš je Kristus, je Pán a Spasitel, a to nejen Pán a Spasitel celého světa, ale i tvůj. Ve křtu chceš nyní tuto víru vyznat a zpečetit. Ve křtu ti ale zároveň vyznává a pečetí svou lásku sám Bůh Otec i Syn i Duch svatý. Ve křtu se ti Kristus sám jednou provždy dává a volá tě, abys ho spolu s ostatními křesťany následoval ve víře, v lásce a v naději, dokud se pro nás v poslední den nevrátí a uvidíme ho tváří v tvář.

Lze připojit společné Apoštolské vyznání víry, příp. modlitby.

Osobní vyznání víry a křestní slib:

Uveďte jméno (Petře, Jano),

vyjádřil jsi přání přijmout podle ustanovení Pána Ježíše křest. Ptám se tě tedy: Věříš, že Bůh stvořil tento svět a je tvým nebeským Otcem? Věříš, že i za tebe Kristus zemřel a vstal z mrtvých, očistil tě od hříchů a stal se tvým Spasitelem a Pánem? A věříš, že Bůh i tobě daroval svého Ducha, abys žil nyní ve společenství církve a na věčnosti v Boží blízkosti? Je-li tomu tak, pak odpověz (slovy): **Věřím a vyznávám!**

Zříkáš se života bez Boha a pod vládou hříchu a zlého? A věříš, že tě Bůh v Kristu přijal na milost a za svého? Je-li tomu tak, pak vyznej (slovy): **Zříkám se zlého a odevzdávám se Pánu Ježíši!**

Přijímáš Boží slovo Písma svatého za nejvyšší pravidlo života a víry a chceš podle něj Pána Ježíše následovat? Je-li tomu tak, odpověz: **Ano!**

Následuje křest:

Uveďte jméno (Petře, Jano),

na základě tvého vyznání a víry tě křtím ve jméno Boha Otce i Syna i Ducha svatého. Pokoj Boží buď s tebou! Amen.

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě. Ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv. Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Následuje zpravidla křestní verš nebo slovo na cestu pro křtěnce a modlitby.

b) druhá část slibu

Bezprostředně po křtu (nebo do tří měsíců) § 102.

Slovo ke Sboru:

Bratři a sestry! Písmo říká, že ve křtu Bůh pečetí naše spojení s Kristem a s jeho tělem. Stáváme-li se součástí Kristovy církve, pak nás Bůh připojuje ke konkrétnímu Sboru. Tento křestní závazek vůči tělu Kristovu vyjadřujeme členstvím.

Vlastní slib:

Uveďte jméno (Petře, Jano),

Kristus tě v našem společenství připojil k sobě, ke svému tělu, ke svému lidu. Vstupuješ tedy nyní do smlouvy s touto větví obecné Kristovy církve, s Církví bratrskou, a tak se svobodně zavazuješ, že budeš usilovat o to, abys miloval Hospodina, svého Boha i své bližní a zachoval věrnost svému Spasiteli a Pánu Ježíši Kristu. Ve Sboru Církve bratrské v (… doplňte název Sboru) budeš žít v křesťanské lásce a duchovním společenství se všemi ostatními bratry a sestrami, budeš v něm praktikovat osobní křesťanskou víru i službu a sdílet svá duchovní obdarování. Budeš se podřizovat Božím řádům a budeš naplňovat poslání členů Církve bratrské[92]. Nebudeš opouštět bohoslužby a shromáždění svého Sboru, a budeš přijímat případné napomínání. Podle svých možností budeš finančně přispívat na práci Božího království v církvi i ve světě.

[92] čl. 3 odst. 2 Ústavy

Tímto slibem vyjadřuješ svůj souhlas s Vyznáním víry Církve bratrské. Pokud tak slibuješ, odpověz s důvěrou v Boží pomoc (slovy): **S důvěrou v Boží pomoc slibuji!**

Vyjádření Sboru:

Také my s tebou uzavíráme smlouvu. Vítám tě ve společenství Božího lidu a prohlašuji tě za člena Církve bratrské v našem Sboru. Na znamení toho ti nyní jménem shromážděné církve podávám pravici. Děkujeme za tebe Pánu Bohu a slibujeme, že ti chceme pomáhat, abys rostl v poznání Pána Ježíše a mohl věrně žít v tom, k čemu tě Kristus povolal. Ty zase pomáhej nám.

§ 293 Členský slib podle čl. 3 odst. 1 písm. f) Ústavy **pro dříve pokřtěné** (např. v dětství, při přechodu z jiných křesťanských církví apod.).

Osobní vyznání víry:

Uveďte jméno (Petře, Jano),

vyjádřil jsi přání potvrdit křestní sliby a stát se členem Církve bratrské v našem Sboru. Ptám se tě tedy: Věříš, že Bůh stvořil tento svět a je tvým nebeským Otcem? Věříš, že i za tebe Kristus zemřel a vstal z mrtvých, očistil tě od hříchů a stal se tvým Spasitelem a Pánem? A věříš, že Bůh i tobě daroval svého Ducha, abys žil nyní ve společenství církve a na věčnosti v Boží blízkosti? Je-li tomu tak, pak odpověz (slovy): **Věřím a vyznávám!**

Zřekl ses života bez Boha a pod vládou hříchu a zlého? A věříš, že tě Bůh v Kristu přijal na milost a za svého? Je-li tomu tak, pak vyznej (slovy): **Zřekl jsem se zlého a odevzdávám se Pánu Ježíši!**

Přijal jsi Boží slovo Písma svatého za nejvyšší pravidlo života a víry a chceš podle něj Pána Ježíše následovat? Je-li tomu tak, odpověz: **Ano!**

Slovo ke Sboru:

Bratři a sestry! Pokud jsme se stali součástí Kristovy církve, pak nás Bůh připojuje ke konkrétnímu Sboru. Tento závazek vůči tělu Kristovu vyjadřujeme členstvím.

Vlastní slib:

Uveďte jméno (Petře, Jano),

Kristus tě v našem společenství připojil k sobě, ke svému tělu, ke svému lidu. Vstupuješ tedy nyní do smlouvy s touto větví obecné Kristovy církve, s Církví bratrskou, a tak se svobodně zavazuješ, že budeš usilovat o to, abys miloval Hospodina, svého Boha i své bližní a zachoval věrnost svému Spasiteli a Pánu Ježíši Kristu. Ve Sboru Církve bratrské v (… doplňte název Sboru) budeš žít v křesťanské lásce a duchovním společenství se všemi ostatními bratry a sestrami, budeš v něm praktikovat osobní křesťanskou víru i službu a sdílet svá duchovní obdarování. Budeš se podřizovat Božím řádům a budeš naplňovat poslání členů Církve bratrské[93]. Nebudeš opouštět bohoslužby a shromáždění svého Sboru, a budeš přijímat případné napomínání[94]. Podle svých možností budeš finančně přispívat na práci Božího království v církvi i ve světě. Tímto slibem vyjadřuješ svůj souhlas s Vyznáním víry Církve bratrské. Pokud tak slibuješ, odpověz s důvěrou v Boží pomoc (slovy): **S důvěrou v Boží pomoc slibuji!**

Vyjádření Sboru:

Také my s tebou uzavíráme smlouvu. Vítám tě ve společenství Božího lidu a prohlašuji tě za člena Církve bratrské v našem Sboru. Na znamení toho ti nyní jménem shromážděné církve podávám pravici. Děkujeme za tebe Pánu Bohu a slibujeme, že ti chceme pomáhat, abys rostl v poznání Pána Ježíše a mohl věrně žít v tom, k čemu tě Kristus povolal. Ty zase pomáhej nám.

[93] čl. 3 odst. 2 Ústavy